

Největší diskusi v zastupitelstvu rozvířil návrh na dar Ukrajině

SEDLČANY Zastupitelé města podpořili na svém jednání v pondělí 7. března zaslání finančního daru Ukrajině ve výši 100 tisíc korun, a to prostřednictvím účtu obecně prospěšné společnosti Člověk v tísni. Zároveň odsoudili ve svém usnesení jednostranný a neodpovědný akt vojenské agrese ze strany Ruské federace vůči občanům

a teritoriu Ukrajiny. Ještě před hlasováním o humanitární pomoci se kolem tohoto návrhu, který vzešel z rady města a přednesl jej starosta Miroslav Hölzel, do diskuse zapojilo několik přítomných.

Nedůvěra zastupitelky Vilasové

Jako první přednes-

la svůj dotaz zastupitelka Blanka Vilasová. Zajímala se o to, zda má město ověřeno, kolik z uvedené částky se dostane skutečně k poškozeným. „Nákladové položky u nadací jsou ve výši šedesát procent, možná i víc,“ tvrdila. „To znamená, že k potřebným by se z částky dostalo jen čtyřicet tisíc. Proto se na to

Pokračování na straně 4

Lebky objevené týmem Václava Smrčky ze Sedlčan vypovídají o životě, umírání a stravě lidí od 13. století

SEDLČANY Před dvěma lety jsme čtenáře informovali o objevu, který učinil Václav Smrčka ze Sedlčan – lékař, uznávaný plastický chirurg, profesor historie a paleontolog. Tým odborníků pod

jeho vedením našel v kostnících v Žehuni na Kolínsku kosterní pozůstatky. Na některých si všiml typických poškození, která mohla pocházet od husitských zbraní.

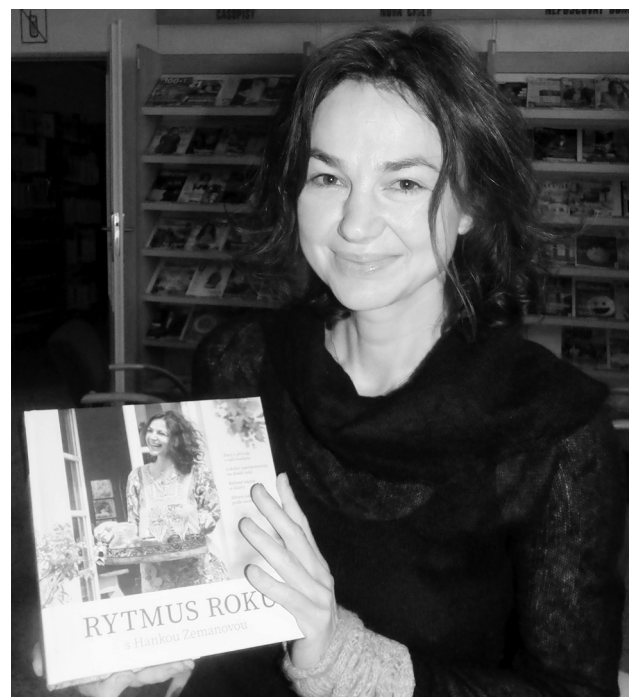
Pokračování na straně 2

Tělocvična získala renovací výbornou akustiku

NECHVALICE Vzhledem k velice špatné akustice v hale místní tělocvičny, kdy při hodinách tělocvičky nebyla nouze o nepříjemné zvuky, rezonanci i ozvěnu, na kterou někteří žáci negativně reagovali, přistoupila obec k renovaci objektu, kterou únorové zastupitelstvo jednohlasně schválilo.

Pokračování na straně 8

Hanka Zemanová získala v soutěži Český bestseller za knihu Rytmus roku druhé místo

Kniha Hanky Zemanové díky vysoké prodejnosti a hlasům čtenářů získala druhé místo.

CHRAMOSTY Hanka Zemanová z Chramost, spisovatelka a propagátorka zdravého životního stylu, má důvod k oslavě. V pátek 11. března v podvečer byly v ostravském Trojhalí Karolina vyhlášeny výsledky soutěže Český bestseller. Autorka ze Sedlčanska získala za knihu Rytmus roku v jedné

z kategorií druhé místo.

Každoročně jsou udílené ceny předávány autorům a nakladatelům knižních novinek, jejichž díla se v minulém kalendářním roce v rámci internetového obchodu a sítě knihkupectví staly těmi nejprodávanějšími. Do udílení cen se

Pokračování na straně 6

Pavel Švagr: Na zastupitelstvu mohl být odsouhlasen jakýsi starostenský fond na podporu humanitárních aktivit pro migranty z Ukrajiny

SEDLČANY V letošním devátém vydání Sedlčanského kraje jsme s Pavlem Švagrem, předsedou Správy státních hmotných rezerv (SSHR) a zastupitelem Sedlčan, směřovaly dotazy k možné výstavbě nového

a technicky vhodnějšího skladu, než je ten současný na Červeném Hrádku. Zajímali jsme se také o to, jak se změnily jeho povinnosti po ústupu covidu-19. Neuplynulo moc vody v potoku Mastník a do jeho prá-

ce výrazně zasáhla válka na Ukrajině.

Jak konkrétně se promítla válka na Ukrajině do vaší činnosti šéfa hmotných rezerv?

Všichni jsme si přáli,

Pokračování na straně 5

ČESKOMORAVSKÝ BETON
HEIDELBERGCEMENT Group

BETONÁRNA
ČERVENÝ HRÁDEK
PRODEJ BETONU A KAMENIVA

725 635 401
www.transportbeton.cz

Polohovacími lůžky jsou již vybaveni všichni klienti Domova

SEDLČANY Prostředí sedlcanského domova seniorů se pro klienty i zaměstnance stále mění k lepšímu. O tom se lze přesvědčit při každé návštěvě. Jaroslava Kocíková, ředitelka tohoto krajského zařízení, potvrdila, že vloni se udělalo hodně prací, ale vzhledem k nedostatku stavebního materiálu musely být některé přesunuty na letošní rok.

Kavárna U Václava a jiné plány

Kocíková upřesnila, že v současné době z vlastních finančních prostředků se v Domově modernizuje oblíbená kavárna U Václava, která je v blízkosti hlavní jídelny a dostane se i na skladovací prostory a společnou kuchyň. Zmínila také opravy podlahových krytin, které zaručují tichý provoz na chodbách. Oprava společenských místností pro klienty, pokračování v rekonstrukci

pokoju, výměna automatických dveří, úprava venkovních prostor, stavba velkého zahradního altánu, na který již je hotový projekt... To jsou další vize pro letošní rok.

Investice se vyplátily

Úspěšné je také bilančování roku 2021. „Za vydatné finanční pomoci Středočeského kraje jsme mohli dokončit rekonstrukci elektroinstalace, modernizaci pokojů, díky dotaci jsme mohli instalovat mobilní sprchovací systém, bateriový profesionální mycí stroj, elektrické lůžka...“ vypočítávala Kocíková.

Vyplátilo se prý dát investice také do trafostanice, která v současné době významně snižuje náklady. „V rámci úspor jsme vyměnili na třech budovách stávající světla za úsporná LED. Tímto jsme snížili spotřebu elektriny až o 90%. Ve výměně budeme i tento rok pokračovat,“

vytáhla další trumf ředitelka. Výčet ještě doplnila: „Vloni jsme věnovali pozornost opravám pokojů klientů. Inovovali jsme dvě společné koupelny a zakoupili jsme elektrickou vysokozdvížnou vanu a dva kusy sprchovacích systémů. Dále máme k dispozici barietrické sprchovací lůžko, které lze podle potřeby zvednout do výšky i naklopit. Za přispění kraje jsme zakoupili také 75 elektrických polohovacích postelí a z našich prostředků jsme pořídili velice kvalitní antidekubitní matrace.“ Zdůraznila, že nyní mají polohovací lůžka všichni klienti.

„Nezapomínáme ani na naše zaměstnance. Vloni jsme opravili již nevyhovující šatny se sociálním zařízením. Letos chceme dokončit opravy takzvaných sesteren. Plánujeme ještě mnoho dalších akcí, ale zatím nevíme, kolik peněz budeme moci investovat,“ dodala ředitelka.

Marie Břeňová

Věžním hodinám „domluví“ firma z Lysé nad Labem

SEDLČANY Věžní hodiny na budově městského muzea by mohly během několika měsíců již přesně odměřovat čas. Neměly by jim už vadit rozdíly teplot, jak tomu je dosud.

„Kontaktovali jsme společnost Hainz z Lysé nad Labem, s níž jsme spolupracovali například při zajištění elektrických zvonnění v kapličkách našich osad. Tato společnost se zabývá výrobou, dodávkami, ale i rekonstrukcí věžních hodin. Dostali jsme od ní nabídku na rekonstrukci věžních hodin za 83 tisíc korun, která zahrnuje i daň z přidané hodnoty. Je to nižší částka, než jsme předpokládali,“ informoval sedlcanský starosta Miroslav Hölzel. Doplnil,

že na přelomu 50. a 60. let minulého století zřejmě stejná firma dodávala věžní hodiny tohoto typu a má k dispozici regulační mechanismy, které se již v současné době nepoužívají. „Po zrenovování by měly hodiny ukazovat přesný čas a nepodléhat počasí,“ doplnil. Upozornil ale zároveň, že přibližně dva měsíce budou hodiny v jejich dílnách a poté je navrátí na věž.

Po dobu rekonstrukce se mohou zraky obyvatel upínat na hodiny na věži kostela sv. Martina, o které stále pečuje Jaroslav Pospíšil a strojky historických hodin, který pochází podle jeho informací z roku 1620, natahuje denně.

Marie Břeňová

Lebky objevené týmem Václava Smrčky ze Sedlčan vypovídají o životě, umírání a stravě lidí od 13. století

Dokončení ze strany 1

„Našli jsme zde přes 42 kostí, z nichž některé pravděpodobně poškodily husitské zbraně, jako například okovaný cep či řemdi. U nejzávažnějších poranění je zřetelně patrná i vzdálenost mezi jednotlivými hroty cepů. V další části kostnice jsme našli i poranění od husitských kuší a také poranění sudlicí či sekerou,“ připomínáme, jak se vědec vyjádřil předběžně k některým indiciím. Uvedl také pro naše čtenáře, že vzorky se budou posuzovat a vyhodnocovat v polském radiokarbonovém centru v Poznani. Předpokládal, že do několika měsíců bude znát výsledky. „Kvůli covidu-19 ale analýzy netrvaly v roce 2020 tři měsíce, ale protáhly se až do loňského roku. Zjistily se čtyři depozity nalezené v kostnici s válečnými poraněními, které jsou datovány do 13., 14., 15. a 18. století,“ uve-

dl stručně k výsledkům. Smrčkovi se také dostalo cti, aby přestříhl vloni 2. října symbolicky pásku u rekonstruované kostnice v Žehuni – v místě objevu, kde je v současné době uchováváno 508 lebek. Některé z nich, které byly zkoumány v polských laboratořích, zde mají vyhrazeno ve vitrině zvláštní místo. Díky provedenému výzkumu vypovídají víc o věku, životě, poranění, umírání, stravě a mobilitě lidí, kterým před staletími patřily.

Václav Smrčka připravil s režisérem Vitem Zapletalem o žehuňské kostnici dokument „Objednal si jej starosta Žehuně Karel Horák a film bude promítán návštěvníkům kostnice,“ podotkl Smrčka s tím, že jinak je dokument neveřejný. Při otevření rekonstruované kostnice vyzdvihl Smrčka několik zkoumaných lebek. U té nejstarší popsal, že jde o muže

ve věku dvacet až třicet let, který má vpravo na temeni poranění hroty o ve-

tů ve věnci zbraně, kterou byl muž napaden,“ vysvětlil Smrčka. U další leb-

Na některých lebkách z kostnice Žehuni jsou patrná poškození zbraněmi.

likosti 30 krát 10 milimetrů, které jsou pravděpodobně způsobeny cepem. „Podle datování v Poznani spadá nález do období roku 1230, s odchylkou plus minus třicet let. Je možno u lebky pozorovat i vzdálenost hro-

ty muže ve věku dvacet až čtyřicet let, datované do roku 1475 s odchylkou plus minus třicet let, konstatoval, že šlo o velmi těžké poranění. Upozornil na zajímavost, že podobná data jsou zjištěna ještě

u vzorku z kostnice v Kolíně i u dalšího nálezu u hradu Sion u Kutné Hory, který byl pravděpodobně postaven husitským hejmanem Janem Roháčem z Dubé. „Vím, že Sion byl dobyt v roce 1437,“ podotkl. Upozornil také na další vzorek, kde zranění způsobila bojovníkovi ve věku patnáct až dvacet let halapartna. „U těchto jedinců by to mohlo navodit myšlenku, zda se nevyskytovali v bitvě u Lipan,“ připustil.

Smrčka nám dále sdělil, že podrobné informace o nálezu budou zveřejněny v publikaci s názvem Tisíc let nemoci a válek z kostnic Čech a Moravy, na níž usilovně pracuje. „Nyní je v opoňenském řízení a ko-rekturách a snad by měla vyjít i v českém jazyce,“ avizoval zdrženlivě. Pracuje na anglické verzi, která by mohla být podle jeho odhadu dostupná formou online za rok.

Marie Břeňová

Věra Skálová a Miroslav Hölzel se vyjádřili k návrhu sociálních balíčků pro potřebné

SEDLČANY O možnost poskytnutí sociálních balíčků pro občany města s nízkými příjmy se v souvislosti se skokovým navýšením vodného a stočného a energií zajímala zastupitelka Blanka Vilasová. Poprvé dotaz vznesla na prosincovém zasedání a v pondělí 7. března otázku zopakovala. „V případě vyvážení komunálního odpadu takovou pomoc město poskytuje. Budeme mít připraven pro lidi žijící na hranici chudoby nějaký program?“ – zajímala se.

Je předávání informací dostatečné?

„Na sociální věci máme v rozpočtu vyčleněny prostředky ve výši jeden a půl milionu korun. Po odečtení stotisícového daru Ukrajiny nám zůstává rozpočtová rezerva 1,4 milionu korun. Tu považujeme v tuto chvíli za peníze, které je možné použít na různé nezbytné účely – humanitární i sociální. O čerpání bude rozhodovat rada nebo zastupitelstvo podle aktuální potřeby,“ odpověděl jí sedlčanský starosta Miroslav Hölzel.

Vilasová ho požádala, zda by mohl projednat návrh v sociální komisi města a na odboru sociálních věcí domluvit také způsob předávání informací sociálně potřebným občanům. „Bylo by dobré, aby věděli, jaké příspěvky mohou čerpat z peněz městského rozpočtu nebo ze státních příspěvků na bydlení,“ podotkla Vilasová.

Sociální odbor žadatele nasměruje

Věra Skálová, vedoucí

sociálního odboru městského úřadu, k dávkové agendě vysvětlila: „Při reformě státní správy v roce 2001 stát všechny dávkové agendy,

Věra Skálová

kteřé do té doby byly rozděleny mezi úřad práce a obce, případně obce s rozšířenou působností, soustředil na úřad práce. Rozděleny byly dvěma směry. Dávky státní sociální podpory jsou vázány na příjem žadatele. Úřad práce za léta zkušeností jim dává o možnostech dobře vědět. Pokud na odboru sociálních věcí vznesl jednotlivce požadavek nebo dotaz, tak ho dokážeme na možnosti dávek nasměrovat. Druhý zavedený systém úřadu práce se týká dávek pomoci v hmotné nouzi a ty někdy mívají přednost před dávkami sociální podpory. Pokud město nebo vedení města rozhodne o tom, že nastaví svůj interní systém, musel by společně s tím nastavit i pravidla – například tak se děje v rámci agendy komunálního odpadu. Osoby, které žijí jako jednotlivci v rodinném domě a mají poplatkovou povinnost, zaplatí poplatky stanovené městskou vyhláškou. Následně se jim část peněz za vyvážení popelnic vrácí formou daru. Víme, jak je toto složité ověřit, když k tomu nemáme všechny vhodné informace.“

Zároveň Skálová uvedla, že sama podobný způsob

zmíněných sociálních balíčků vedení města nenavrhovala a nenavrhuje. Zdůraznila, že odbor poskytuje sociální poradenství. „Mohu zodpovědně říci, že každého, kdo se na nás obrátí, nasměrujeme, včetně vysvětlení podmínek. Teprve po uplatnění písemné žádosti na úřadu práce a provedení posouzení odpovědný zaměstnanec úřadu práce, zda žadateli vzniká nebo nevzniká nějaký nárok na dávku,“ uvedla. Připustila však, že pokud by sociální odbor od vedení města dostal požadavek nastavit interní pravidla, například Vilasovou navržený takzvaný sociální balíček pro potřebné, tak by je projednala nejprve sociální a zdravotní komise města. „Pokud by byla vůle nastavit pravidla jak přispět, naše pracovnice sociálního odboru by svými zkušenostmi pomohly,“ sdělila.

Dobročinností by se ulevilo jen státu

Starosta Hölzel ale případné nastavení interních pravidel vnímá odlišně: „Nejsme oprávněni prošetřovat finanční situace žadatelů o dávky. To je jeden aspekt. Druhý důvod je ten, že pokud bychom chtěli využít peníze na tuto dobročinnou aktivitu, peníze ušetříme jen státu. Dá jim v legitimních dávkách, které potřební pobírají, o náš příspěvek méně, protože musí prokázat všechny příjmy. Víme o jedné obci, která interní pravidla pro takový sociální balíček nastavila a ocitla se v obrovských problémech – v duchu přísloví, že každý dobrý skutek je potrestán,“ glosoval situaci Hölzel.

Marie Břeňová

Sedlčany odsouhlasily smlouvu o napojení Dublovic na přivaděč

SEDLČANY Rada města oficiálně odsouhlasila ve středu 9. března smlouvu o napojení obce Dublovice na přivaděč pitné vody Benešov – Sedlčany.

„Na základě této smlouvy může Městská teplárenská Sedlčany, která přivaděč provozuje, uzavřít s touto obcí další dohodu o dodávkách. Dublovicím je voda prodávána za stejnou cenu, za jakou ji nakupuje 1. Středočeská vodárenská provozující vodárenský systém v Sedlčanech,“ okomentoval sedlčanský starosta Miroslav Hölzel důležitou zprávu pro Dublovice. „Tím se uzavírá záležitost napojení Dublovic na přivaděč,“ dodal s tím, že zmíněná obec by měla začít čerpat pitnou vodu pocházející z přehrady Želivka do několika dnů. Předpokládané roční dodávky jsou vyčísleny na 67 tisíc kubíků vody.

Starosta se zmínil, že Sedlčany počítají ještě s připojením obcí Příčovy a Kňovice, které od sedlčanské radnice již dostaly v minulých letech souhlas. „Souhlas k připojení od nás má i další část Kosovy Hory – jde o osady Janov a Dohnalova Lhota. Součástí dohody je i připojení zemědělských areálů, které se v těchto osadách nacházejí,“ uvedl Hölzel. Připo-

mněl, že již v loňském roce byl pro případné další žadatele vyhlášen stop stav a napojení dalších subjektů není zatím možné. „Čekáme na výsledek studie, která by měla stanovit kapacitní možnosti přivaděče. Společnost Vodohospodářský rozvoj a výstavba, která studii zpracovává, tvrdí, že nás v nejbližší době seznámí s výsledkem. Až na základě získaných podkladů by bylo možné vést případná další jednání. Dopředu však deklarujeme, že pokud požádá o připojení nad rámec stávající kapacity další subjekt, všechny úpravy vedoucí ke zkapacitnění přivaděče nebudeme financovat, ale musí je uhradit nový zájemce,“ podotkl.

Starosta potvrdil, že souhlas na odběr vody získalo i město Bystřice u Benešova, ale pouze v rámci kapacity, která byla dána již projektem při stavbě přivaděče v roce 2015. „Bystřice má další rozvojové zóny, pro které by chtěla získat pitné vody větší množství, což zatím nelze povolit. Proto má i uvedené město zájem na tom, aby byla hotová studie zkapacitnění co nejdříve. Na jejím základě by mohla Bystřice odebírat více vody než je jí umožněno podle původního projektu,“ vysvětlil.

Marie Břeňová

Zabezpečovací zařízení, kamerové systémy, přístupové systémy. E-mail: info@nes.cz, tel.: 603 504 097

ČERNÁ KRONIKA

OBĎENICE Škodu ve výši pěti tisíc korun způsobil zatím nezjištěný zloděj, který v obci 9. března navečer vnikl

neuzamčenými vchodovými dveřmi do bytového domu. Poté poškodil visací zámek dveří kotelný, kde následně

odcizil motorovou pilu. **PŘÍČOVY** V katastru obce došlo 10. března v ranních hodinách ke střetu lesní zvěře

a osobního vozidla. Řidič již pro krátkou vzdálenost nestačil zareagovat. Srna následně z místa utekla. Hmotná

škoda byla vyčíslena na 30 tisíc korun.

Informace v této rubrice pocházejí ze zveřejněných PČR Příbram

Největší diskusi v zastupitelstvu rozvířil návrh na dar Ukrajině

Dokončení ze strany 1
ptám, zda máme toto ověřeno nějakou smlouvou předem, aby v ní bylo vše vyčísleno,“ zajímala se. Starosta vysvětlil, že navrhuje peníze poslat přes uvedenou společnost, která přímou pomoc organizuje. „Nikdo z nás nedokáže ověřit, zda a kolik prostředků jde na provozní režii, to je u každé sbírky rozdílné,“ argumentoval Miroslav Hölzel a vysvětloval, že jiná byla situace vloni v létě, kdy peníze město posílalo do konkrétní obce na Moravě poškozené tornádem. „V tomto případě si nedokážu představit, jak bychom peníze poskytli konkrétnímu subjektu na Ukrajině,“ reagoval starosta. Také zastupitelce vysvětlil, že město neuzavírá se společností Člověk v tísni smlouvu, ale peníze posílá na číslo účtu, jak je to obvyklé.

František Hodys souhlasil se zastupitelkou Vilasovou, že ne všechny nadace a organizátory sbírek považuje za seriózní. „Ale vím, že režie společnosti Člověk

v tísni je jednou z nejnižších nebo vůbec nejnižší,“ poznamenal v rozpravě.

Překvapivé Hefkovy názory

Nejvíce připomínek vznesl zastupitel Rostislav Hefka. „To, co se na Ukrajině děje, je určitě neakceptovatelné a pro lidi je to hrozná situace. Na druhou stranu všude čtete, že potřebují jiné věci, než to, co se jim právě dostává. Spousta lidí z Ukrajiny mizí a to znamená, že ty prostředky ve výsledku případnou úplně někomu jinému,“ uvedl. „Kdybychom schválili nějakou finanční pomoc, tak si myslím, že bychom ji měli zatím pozdržet a poskytnout, až tato akce bude ukončena. Pokud chceme skutečně pomoci, tak bychom neměli být zbrklí, ale vše rozvážit,“ zaskočil nepochybně svými názory část přítomných. Tvrdil, že absolvoval před několika dny jednání, kterého se zúčastnila většina zástupců států Evropské unie. „Kdo skutečně pomáhá? V případě Správ skladů hmotných

rezerv pomáhá jen Polsko, Slovensko a Česká republika. Nikdo jiný se do pomoci nezapojuje,“ tvrdil s tím, že při jednání s rakouskou stranou se dozvěděl, že údajně se o těchto konfliktech u nich nepíše. „Vůbec to tam neřeší. Tím nechci říci, abychom se chovali stejným způsobem, ale než hurá akce, je potřeba si vše promyslet, peníze schválit, pozdržet je a použít je až v momentě, kdy bude účinná, aby nešlo jen o plácnutí do vody,“ snažil se přesvědčit kolegy.

Nádvořík: Kdo rychle dává...

Zastupitel Jaroslav Nádvořík na předešlá vystoupení zareagoval: „Tomu rozumím, co říká Rosta nebo kolegyně Vilasová, že by se z peněz neměla zbytečně promarnit nějaká částka. Na druhou stranu čísla utěšenců budou ještě neskutečně eskalovat. Za týden nebo za čtrnáct dní, podle toho, co má Rusko v plánu, nebude stačit nic. Proto si myslím, že je důležitější, že kdo rychle dává, dvakrát dává. To je moje teze. Já si dovedu představit, že se sejdeme opět za měsíc nebo za dva a budeme řešit možná něco, co do budoucna omezí rozvoj Sedlčan na tento rozpočtový rok nebo na dalších pár let, protože bude potřeba udělat víc. Já nyní chápu 100 tisíc jako symbolické gesto a Člověk v tísni, podobně jako ADRA, nebo Katolická charita jsou pro mě takové

organizace, které mají svoje pracovníky takzvaně v poli. Nejsou to žádní zprostředkovatelé, u nichž se mohou velké peníze ztrácet,“ sděloval Nádvořík. Podotkl, že ve škole Propojení, kde je ředitelem, už mají ukrajinské děti. „Musí se vybavit, musí chodit na obědy a to všechno stojí nějaké prostředky, které musíme vynakládat do doby, než stát určí, odkud by se na tyto výdaje měly peníze brát,“ dodal.

Libor Novotný, zastupitel a ředitel 1. ZŠ, vstoupil také krátce do diskuse: „Pokud má snad někdo nedůvěru k navržené společnosti, tak upozorňuji, že má svoje číslo účtu přímo ukrajinský konzulát. Pokud by se někomu i konzulát zdál nedůvěryhodný, tak to už nevím...“

Podnět ředitelky knihovny

K mikrofonu se postavila z přítomné veřejnosti také Blanka Tauberoová, ředitelka sedlcanské knihovny. „Člověk v tísni je obecně prospěšná společnost, s níž mnohokrát naše knihovna spolupracovala. Máme tam přátele a musím říci, že tato organizace je spolehlivá a jak už tady i zaznělo, na režii jde minimálně peněz. Souhlasím s Jadou Nádvoříkem, že je to v tuto chvíli symbolické gesto a pomoc bude v budoucích dnech od nás potřeba daleko větší a to i v našem městě.“

Informovala dále, že

ve středu 2. března knihovna vyhlásila sbírku pro Ukrajinu. „V pátek od nás byla odvezena dodávka potřebných věcí přímo na Ukrajinu. V tomto dále pokračujeme a obracíme se přímo na uprchlíky, kteří jsou ubytováni v místě, co právě potřebují. Nabízíme i programy pro jejich děti. Dnes dopoledne se do něj zapojila již jedna ukrajinská maminka se dvěma dětmi,“ informovala Tauberoová. „Samozřejmě se nás i návštěvníci ptají, kam by měli poslat peníze a my je odkazujeme na nejrůznější účty, kterých je celá řada. Pomoc potřebují lidé i zvířata,“ pokračovala a dala zastupitelům podnět, zda neotevřít přímo v Sedlčanech účet, z něhož by se čerpalo pro uprchlíky, kteří našli azyl ve městě a okolí.

Podporu pro finanční dar vyjádřil poté také zastupitel Filip Růžha, který uvedl, že hranice svojí země podle údajů OSN překročilo již dva miliony uprchlíků, což je vnímáno jako největší krize od doby druhé světové války.

Humanitární pomoc Ukrajině bude poskytnuta z prostředků rezerv rozpočtu města Sedlčany na rok 2022 s tím, že peníze budou poukázány bezhotovostně společnosti Člověk v tísni na účet 93209320/0300 vedeného u Československé obchodní banky.

Marie Břeňová

Znáte člověka, jehož příběh je zajímavý? Inspirujte nás!

Můžete nás kontaktovat e-mailem: tisk@sedlcansky-kraj.cz nebo zavolat na telefonní číslo: 774 414 225

Na Propojce byl žluto-modrý den

SEDLČANY Na ZŠ Propojení žáci ze školního parlamentu vyhlásili na pátek 11. března žluto-modrý den. Žáci, učitelé i pan školník přišli v takto barevném oblečení. Symbolika barev je jasná.

V týdnu finisovaly práce na výrobě placek, magnetek a stužek, v jejichž designu rezonovalo jediné: Ukra-

jina. Žáci starších ročníků je při výtvarné výchově navrhli, jiní vyrobili, další prodávali. Sdílení pomoci, vlastní angažovanost, chuť přiložit ruku k dílu. A pak i rychlost, se kterou se vše uskutečnilo, vychovává v dětech postojovou sounáležitost nesdělitelnou učebnicemi. Humanitu, propojení, sdílení a radost.

Navíc, jak známo, kdo rychle dává, dvakrát dává.

Na Propojení vyrobili přes pět stovek žluto-modrých odznaků. Zájem byl tak velký, že se nedostalo na čtyři třídy. Tak ve škole vyrobí další. A kam s penězi? To je přece jasné. Jen jediná věc kalí činorodost a radost ze smysluplné aktivity. Válka.

-prop-

Pavel Švagr: Na zastupitelstvu mohl být odsouhlasen jakýsi starostenský fond na podporu humanitárních aktivit pro migranty z Ukrajiny

Dokončení ze strany 1
aby situace kolem covidu-19 skončila a byl čas na normální práci a řešení řady úkolů, které se v souvislosti s tím, co se dělo, odsouvaly. Bohužel jedna mimořádná doba byla vlastně plynule nahrazena jinou krizí. Proto lidé z našeho úřadu neměli žádný čas si vydechnout a zase jedeme naplno. Téma covidu na jednání Ústředního krizového štábu bylo nahrazeno tématy kolem krize na Ukrajině a naší pomocí tam, ale hlavně organizováním procesů kolem zajištění Ukrajinců, kteří bohužel nuceně opustili svoji zemi a je třeba se o ně postarat u nás. SSHR má zastoupení také v Národním asistenčním centru pomoci Ukrajině (NACPU), kam se sbíhají informace a požadavky od jednotlivých krajských asistenčních center. Dík patří všem, kteří se zapojili do podpory, do pomoci v režimu 24/7. Z hlediska úkolů a zaměření našeho úřadu je jasné, že se opět nenudíme.

Můžete dát konkrétní

ní případ SSHR pomoci Ukrajině?

Vybral bych jeden náš splněný úkol – humanitární pomoc pro Ukrajinu.

Pavel Švagr, šéf Státní správy hmotných rezerv

Naplnili jsme celkem 40 kamionů 950 druhy různého zdravotnického materiálu. Z našich skladů jsme nakládali injekční stříkačky, jehly, plicní monitory, zdravotnické sety včetně 1 000 kusů lůžek pro podporu nemocniční péče. Dopravu zajišťovali nejen hasiči, ale i auta naše a též auta privátních firem.

Jak hodnotíte z vašeho pohledu situaci s ropou?

Ano, SSHR má ve své gesci také ropnou bezpečnost, proto také pravidelně tuto oblast monitorujeme. K dnešnímu dni (9. března)

je zatím všechno v normálu, zásobování trhu je také plynulé. Do nouzových zásob jsme zatím nesáhli, takže je máme stále na úrovni zhruba 90 dnů běžné denní spotřeby. Problém je ale v raketově se zvyšujících cenách pohonných hmot. Tím se bude zabývat vláda a věřím, že nějaké řešení bude přijato.

A teď do domácího prostředí. Zastupitelé Sedlčan schválili v pondělí 7. března 100 tisíc korun jako finanční dar Ukrajině. Z jednání jste se omluvil, přesto nebo právě proto se zeptám, jak toto rozhodnutí vnímáte?

Na jednání jsem bohužel nemohl být. V té době jsme na Moravě připravovali nákladku humanitárního materiálu pro Ukrajinu. Prostě se někdy nedá stihnout všechno. Z hlediska výše městského rozpočtu je částka 100 tisíc korun na humanitární účel pro Ukrajinu to nejmenší, co mohlo město udělat. Je samozřejmé, že je potřeba pomáhat lidem na Ukrajině, ale nesmí

me se upnout jen na tuto možnost. Pokud se situace v nejbližších dnech nezklidní, pak je evidentní, že příliv lidí k nám bude sílit. A bude potřeba hledat ubytování, včetně vybavení, zajištění stravování, oblečení na jaro a léto pro uprchlíky nebo i jinou pomoc. Napadá mě, že bude potřeba rychle rozšířit kapacitu ve školkách a školách a co já vím, co všechno ještě se bude muset udělat a o čem rychle rozhodnout. Za diskusi by stálo i to, jestli třeba neposkytnout nějakou podporu i těm, kteří se o tyto migranty v našem městě budou starat. I tohle je na nějakou širší diskusi a hledání shody mezi zastupiteli.

Jaké nápady byste na zastupitelstvu prosazoval vy?

Jsem přesvědčen, že již nyní měl mít starosta k dispozici od zastupitelstva v rámci nějakého finančního limitu mandát, aby mohl vše, co jsem uvedl, již nyní řešit. Rada města má v kompetenci dělat rozpočtové úpravy až asi

do 1,5 milionu korun, takže zastupitele vlastně v rámci tohoto limitu radní nepotřebují a mohou rozhodnout. Poslední zastupitelstvo se sešlo v době, kdy nejenže mohlo, ale také mělo, vyslat i občanům Sedlčan jasný a jednotný signál všech zastupitelů, že i s touto místní podporou se v nějakém rámci počítá. Ani rada se neschází každý den a doba je natolik přetokná, že prostě starosta by měl mít od zastupitelstva mandát rozhodnout co je a co není potřeba a to teď hned finančně podpořit. Takže vedle toho, co se v první březnové pondělí schválilo, prostě mohl být odsouhlasen jakýsi starostenský fond na podporu humanitárních aktivit pro migranty z Ukrajiny v Sedlčanech.

Jednoduše řečeno...

Byl by to vlastně bianco šek pro starostu, aby mohl například sám a to i bez souhlasu rady města okamžitě rozhodnout, co například za 250 tisíc korun podpoří a na čem má město zájem.

Marie Břeňová

● Koupím moped Stadion/Jawetta/Pionýr. Tel.: 771 221 112. 54/22

● Koupím výherní automaty – retro 90. léta. Tel.: 774 804 274. 55/22

● Muž 60/170 hledá ženu k vážnému seznámení. Tel.: 705 107 205. 56/22

● Prodám dvě křesla Poäng (IKEA), tmavě hnědá kostra, bílý sedák (200 Kč/ks – i jednotlivě). Tel.: 608 543 848. 57/22

● Důchodkyně hledá přivýdělek – 58/22

Prodám palivové dřevo 800 Kč/prms,
nařezané a naštěpané. Dovoz zdarma.
Tel.: 730 529 545

Sedlčany. Tel.: 797 976 931. 58/22

● Prodám pole cca 0,74 ha. LV 847 katastr Sedlčany. Pole sousedí se stavebními pozemky. Nutno vyřešit vstup na pole. Cena 150 Kč/m². Tel.: 777 948 844. 59/22

PLOŠNÁ INZERCE od 14 Kč vč. DPH/cm²

Kominictví Tuháček

tel.: 777 811 898

kominictvi.tuhacek@seznam.cz

- čištění ○ frézování
- vložkování
- revizní zprávy ○ sanace
- stavby a opravy komínů
- zajišťování revize

L & N

MARCEL LUNDÁK

NEJVĚTŠÍ VÝROBCE ČTYŘHRANNÉHO PLETIVA VE STŘEDNÍCH ČECHÁCH

ŽEMLIČKOVA LHOTA 29
PETROVICE U SEDLČAN
TEL., FAX: 318 856 456
MOBIL: 602 385 829
MOBIL: 607 869 641

KŘEŠICE (u Olbrámovic)
TEL., FAX: 317 729 873
MOBIL: 607 869 641
MOBIL: 602 385 829

Po - Pá 7-17 hod., So 8-12 hod.

Po - Pá 8-17 hod., So 8-12 hod.

NABÍZÍME:
VELKÝ VÝBĚR PLETIV, SLOUPKY, BRANKY, BRÁNY, SVAŘOVANÉ SÍTĚ, PODHRABOVÉ DESKY, LESNICKÁ A CHOVATELSKÁ PLETIVA, PŘÍSLUŠENSTVÍ A VŠE CO VÁŠ PLOT POTŘEBUJE.

www.pletivolundak.cz

l.lundakova@seznam.cz

Tabulka poukazuje na setrvalý stav, testuje se málo

REGION Po velkém poklesu prokázaných případů výskytu koronaviru v našem regionu v předchozích týdnech se tentokrát téměř nic nezměnilo. Setrvalý stav vidíme v případě Dublovic, Kňovic, Křečovic, Milešova, Petrovic, Počepic, Radiče, Solenic a Zduchovic. Celkové číslo je o jeden případ vyšší, než tomu bylo o týden dříve.

V Hřimězdicích, Jesenici, Klučenicích, Nalžovicích, Osečanech, Sedlci-Prčici, Svatém Janu, Štětkovících a Vojkově byl v uplynulých dnech zaznamenán mírný nárůst. Číslo Vysokého Chlumce narostlo na pětinašobek, i tak zde bylo v neděli deset pozitivních osob. V dalších deseti obcích se situace mírně zlepšila a počet osob s pozitivním testem na covid-19 zde klesl.

V sobotu 12. března bylo v obci s rozšířenou působností Příbram, která zahrnuje 74 obce, nakaženo 448 osob. Z toho nad 65 let bylo 85 osob a nad 75 let 45 nemocných. Hospitalizovaných bylo deset nemocných. Počet provedených testů za posledních 7 dní zde překročil devět set.

V Sedlčanech a jejich okolí, tedy oblasti čítající 22 obce, bylo k tomuto dni 135 nakažených. Ve věkové kategorii nad 65 let jich bylo 32, nad 75 let 22 nemocných. Hospitalizováni zde byli čtyři lidé. Odhaleni byli z celkových 242 testů.

Voticko s patnáctkou obcí mělo 53 nakažených. Z toho byli dva hospitalizováni. Nemocní senioři zde nejsou evidováni. Bylo zde provedeno 99 testů.

Olga Trachtová Hadáčková

	5. 12.	10. 12.	2. 1.	9. 1.	16. 1.	23. 1.	30. 1.	6. 2.	13. 2.	20. 2.	27. 2.	6. 3.	13. 3.
OBEČ													
Dublovice	12	9	3	2	9	22	28	17	6	8	5	5	5
Hřimězdice	7	8	1	2	4	5	9	8	2	4	1	1	4
Jesenice	9	2	1	4	9	10	17	6	5	2	3	1	2
Kamýk nad Vltavou	20	20	12	7	10	19	19	32	11	5	5	9	7
Klučenice	8	10	1	1	1	17	14	10	9	3	3	1	2
Kňovice	7	4	2	1	3	9	8	5	2	4	0	1	1
Kosova Hora	29	30	18	13	21	36	40	24	21	12	5	11	7
Krásná Hora nad Vlt.	23	36	7	7	6	22	32	16	8	8	13	10	5
Křečovice	20	20	4	2	11	14	13	12	7	2	0	0	0
Křepenice	6	6	3	4	2	6	6	1	1	1	1	2	1
Milešov	4	5	1	2	1	4	4	5	1	0	4	1	1
Nalžovice	7	8	5	4	11	30	26	14	16	10	8	2	4
Nedrahovice	8	10	3	1	2	6	15	11	5	3	3	7	4
Nechvalice	19	17	2	5	9	30	18	11	9	5	4	2	1
Osečany	7	8	3	2	2	4	4	1	1	4	0	0	1
Petrovice	40	30	15	9	24	51	57	43	20	11	10	8	8
Počepice	12	5	10	3	4	14	16	7	7	3	4	2	2
Prosenická Lhota	3	5	1	0	1	9	11	7	12	4	8	2	1
Příčovy	3	3	0	0	0	8	8	9	3	2	2	1	0
Radič	0	2	0	0	0	3	4	2	1	0	0	0	0
Sedlčany	109	136	75	80	162	262	268	213	153	93	56	50	48
Sedlec-Prčice	89	69	24	18	31	59	112	80	48	25	20	22	25
Solenice	2	5	2	2	5	7	10	10	7	2	2	0	0
Svatý Jan	7	11	3	5	5	4	6	10	6	4	4	0	2
Štětkovice	7	7	3	5	6	8	8	6	3	1	3	2	3
Vojkov	9	10	0	1	3	3	8	7	6	2	0	0	1
Vrchotovy Janovice	13	16	4	4	14	25	47	36	33	14	6	4	2
Vysoký Chlumeč	23	18	12	12	10	19	23	18	9	5	2	2	10
Zdouchovice	1	4	2	1	3	4	5	8	6	1	2	2	2
Celkem	504	514	217	197	369	710	836	629	418	238	174	148	149

Hanka Zemanová získala v soutěži Český bestseller za knihu Rytmus roku druhé místo

Dokončení ze strany 1
zapojují také ti největší kritici, kterými jsou samotní čtenáři. A také letos měli příležitost hlasovat pro oblíbené tituly z nominace. Hlavní cenou Českého bestselleru bývá každoročně soška v podobě ženy vystupující z otevřené knihy, která pochází z dílny akademického sochaře Olbrama Zoubka.

Navrženo bylo vždy pět knih v kategoriích: Česká literatura pro děti a mládež, Překlady literatury pro děti a mládež, Kuchařky, odborná a populárně naučná literatura pro dospělé, Překlady literatury pro dospělé, Biografie, Český bestseller, Audioknihy a Zdraví a životní styl – v níž právě loňská novinka Zemanové obsadila krásné 2. místo. Ocenění získává i nakladatel, jehož titul dosáhl nejvyššího počtu pro-

daných výtisků, v případě Rytmu roku je to nakladatelství Smart Press.

„Výsledek mi udělal velkou radost, byla jsem tak nějak šťastně dojatá. Šla jsem se projít na louku a do lesa a to ocenění v duchu předávala dál všem těm trnkám, šípům, kopřivám, bršlicím, pampeliškám i borůvkám a smrkovým výhonkům... těm hlavním hrdinům mé knihy. Díky tomuto ocenění se o jejich síle dozví více lidí a z toho mám vlastně největší radost,“ svěřila se bezprostředně se svými pocty Zemanová.

Potvrdila, že žádná z jejích předešlých knih se do tak úzké nominace nedostala a to i přesto, že se jich prodalo obrovské množství. „Vlastně teď ještě nevím, co všechno hrálo roli. Je to pro mě velká pocta vidět svou knihu Rytmus roku mezi pěti

bestsellery, jako jsou Wim Hofova Cesta Ledového muže, Osobní receptář od Margit Slimákové, Posilování stresem od Pavla Koláře nebo Rozhodni se být zdravý od doktora Jana Vojáčka,“ podotkla.

Jedním z kritérií byl počet prodaných výtisků. Jak je

Hanka Zemanová naplnila? „Kniha Rytmus roku vyšla loni v půlce listopadu v nákladu 6 000 kusů. Během tří měsíců byly knihy rozebrány a právě teď jde do prodeje dotisk. Bohužel nás dotisk stál v souvislostech s rostoucími cenami papíru a všech

dalších nákladů téměř o třicet procent víc,“ zareagovala na dotaz.

Přidala ještě zajímavou a aktuální informaci: „Krátko před Vánoci jsem předčítala z knihy Rytmus roku na jednom setkání žen a po chvíli jedna kamarádka řekla, že by to chtěla poslouchat i doma, třeba večer před spaním. Ten nápad mě od první chvíle oslovil a já se hned rozhodla, že knihu Rytmus roku namluvím jako audio knihu. Během několika týdnů se nápad začal měnit v realitu, dokonce jsem si dala mini kurz rétoriky, našla si v Praze studio a můj švagr Kája Mařík mi nahrál hudební doprovod. Dnes už máme hotový leden, únor a březen a rozhodli jsme se, že si je mohou lidé kupovat jednotlivě přímo od nakladatelství.“

Marie Břeňová

Hanka Zemanová se svými dvěma dcerami

Kurz sebeobrany pro ženy je nejbližší akcí plánovanou Ludmilou Farovou

SEDLČANY Ludmila Farová má nepochybně na Městském úřadu v Sedlčanech nejdelší název svého profesního zařazení. Na čtvrt úvazku je manažerkou prevence kriminality a protidrogové prevence a tři čtvrtiny její činnosti naplňuje práce úřednice ve spisovně, zařazené pod odbor krizového řízení. Je patrné, že asi před dvěma lety nově zřízená pozice preventistky nebyla zbytečná a nezaplňuje jen tabulkové místo.

Jak se vám práce preventistky zamlouvá?

Baví mě. Neustále se snažím sbírat od jiných manažerů znalosti z praxe. Velice ochotná je kolegyně z Příbrami. Měla jsem také možnost zúčastnit se například v obci Nesuchyně na Rakovnicku konferenci. První téma bylo zaměřeno na prevenci kriminality, druhé se týkalo drog a přednášeli je členové obecně prospěšné společnosti Magdaléna, která působí i v Příbrami. Na konferencích jsem se navíc setkala s novými lidmi. Zajímavé bylo slyšet přímo od nich, jak se k tomu staví v jiných městech. Snažím se svoji pozici v Sedlčanech stále víc rozvíjet. Letos mám naplánováno akcí víc než vloni nebo předloni.

Přiblížíte tu nejbližší, kterou je v sobotu 19. března kurz sebeobrany pro ženy?

Praktický asi tříhodinový kurz pod vedením zkušeného lektora z Pří-

brami bude v sedlčanské sokolovně v Tyršově ulici. Začíná ve 13 hodin. Dívky a ženy od 15 let by se měly naučit základní sebeobraně v nebezpečných situacích. Protože počet míst je omezený, je třeba se registrovat předem. Zatím se přihlásilo deset zájemkyň a já se ho chci také aktivně zúčastnit.

Na jaké situace se například lektor soustředí?

Budou přímo z reálného života. Víme, že při napadení je jednou z hlavních rad útek před agresorem, ale musíte vědět, jakým způsobem se z jeho sevření nebo úchytu dostat. Ženě se rady a ukázky mohou hodit také v dalších případech, například při domácím násilí. Samozřejmě si nikdo z nás nepřeje takovou vyhrčenou situaci zažít, ale důležité je být na ni připraven.

Kurz je nabízen zdarma. Z jakých peněz pokryjete náklady?

Mám na všechny letošní aktivity odsouhlasenou částku 52 tisíc korun z městského rozpočtu.

A co dále na letošek plánujete?

Návážu na loňskou akci, která se týkala úpravy dětských hřišť. Za nemocnicí jsme nátěry upravili vzhled jednotlivých hracích prvků, které byly opotřebené a oprýskané. Potěšilo mě, že se mi ozvaly také družinářky, které s dětmi pomohly natřít kolem hřiště plot. Letos chci vyzvat dobrovolníky, aby v sobotu 23. dubna pomohli s vylepšením vzhledu na hřišti v lokalitě Háječek. Všechny potřeby zajistím, jde jen o to, aby veřejnost opět zareagovala, uvítáme nejen maminky s dětmi.

Pod názvem Volnočasuj chceme udělat v květnu v Sedlčanech ve sportovním areálu v Luční ulici – Mrskošovně – festival volnočasových aktivit. Cílem je ukázat, jak mohou nejen

děti trávit volný čas. Na přípravách spolupracujeme s aktivní trenérkou z Aerobik studia Dvojka Kristýnou Faktorovou. Zapojit do programu chceme místní spolky. Měly by si vytvořit vlastní stánek a tam představit svoji činnost. Návštěvníci obdrží hrací kartu, s níž budou jednotlivá stanoviště obcházet.

Ludmila Farová se snaží svoji pracovní pozici rozvíjet různými aktivitami.

Vždy, když splní úkol, dostanou do kartičky razítko a podle aktivity i cenu. Plánujeme, že by kynologové předvedli výcvik psů, zařadit chceme také ukázky aerobiku a tance. A protože se v Sedlčanech oficiálně nikdo nevěnuje parkoutu a workoutu, i když ve městě na tyto aktivity máme hřiště, domluvila jsem se s Janem Kaňůrkem, že přijede do Sedlčan. Jde o známou osobnost věnující se adrenalinovým sportům. Mladým chce společně s dalším svým kolegou ukázat, jakým co nejbezpečnějším způsobem se mohou v moderních sportech vyžít. Nebude chybět ani občerstvení.

Místní organizace Českého červeného kříže plánuje v Mrskošovně

na červen akci, do níž se mají zapojit integrované záchranné složky. Bude to při tom?

Ano. Bezpečný den bude v sobotu 4. června. O způsobu spolupráce se s hlavními organizátorkami domlouváme. Víme, že v areálu budou pohádkové postavy, které budou mít nasimulovány různá zraně-

přibližovala, jaké kroky při jednom z vážnějších případů napadení, k němuž došlo v příbramské škole, učinili a zkušenost jsme se snažili využít. Školám byla nabídnuta spolupráce s Asociací bezpečná škola a je na jejich úvaze, zda a jak tento způsob využijí. Nemohu za ně rozhodovat. Mě osobně zaujal seminář Varovné signály – s radami, jak rozpoznat, že se člověk změnil, že má jiné reakce a jak toto řešit.

Přála bych si, aby letos do Sedlčan dorazila putovní výstava s názvem Děti a závislost aneb Mě se to netýká. Vytvořila ji Společnost Podané ruce sídlící v Brně s dalšími partnery. Jejím cílem je poukázat na téma drog prostřednictvím několika panelů, na nichž maminka naromanky vypráví příběh o tom, co všechno drogy způsobovaly, jak se závislá dcera chovala a jak to rodina řešila. Panely by byly umístěny na náměstí a až je přivezeme, tak v Sedlčanech mohou zůstat tak dlouho, dokud o výstavu nepožádá další město.

Školám jsem ve spolupráci s Policií České republiky nabídla také preventivní přednášku Tvoje cesta načisto. Ta je alternativou takzvaného protidrogového vlaku, v němž bývá připravena scéna, v níž je promítán reálný příběh o uživatelích návykových látek. Film je přerušován a doplněn diskusí na dané téma. Například mladí diskutují o autonehodě, při níž sehrál roli alkohol a říkají, jak by se oni v dané situaci zachovali. O přednášku projeví zájem zatím dvě školy.

Marie Břeňová

ni. Děti se formou hry mají učit, jak poskytnout první pomoc.

Podařilo se vám víc proniknout mezi drogovou komunitu, která v Sedlčanech nepochybně existuje?

To je velmi složitá věc. Je to uzavřený a opatrný okruh lidí.

Chystáte na téma drogy, násilí, šikana... besedy nebo doporučujete školám některé kontakty na lektory nebo programy, které se tím zabývají?

Po incidentu, k němuž vloni došlo na 2. ZŠ Probojení, jsem byla se školou v kontaktu a poté jsem byla přítomna na školské komisi, kterou vede Jaroslav Nádvorník. O tématu jsem hovořila též s příbramskou manažerkou. Ta

Dne 18. března tomu bude 23 let, kdy nás bez slůvka rozloučení náhle opustila maminka a babička

Zdeňka Vašáková
ze Sedlčan

Kdo jste ji znali, vpomeňte s námi. Dcery s rodinami

Lákadlem Rosy má být skupina Napořád a Lagrima, která přiveze do Sedlčan rytmy a teplo Karibiku

SEDLČANY Martina Severy, předsedy kulturní komise zřízené radou města, jsme se zeptali, jak se rysuje po dvouleté pauze program letošních Městských slavností Rosa. Uskuteční se od pátku 17. do neděle 19. června.

„Hlavním hostem slavností má být v pátek mladá kapela Napořád, která se v současné době prosazuje na hudební scéně. Jsou v ní muzikanti se značnými zkušenostmi, kteří hrávali se známou formací Chinaski,“ uvedl Severa. Napořád vystoupí na pódiu sedlčanského náměstí od 21.30 do 22.55 hodin.

„Program začne v pátek v 16 hodin asi hodinovým vystoupením Základní umělecké školy. Od 17.30 hodin bude patřit pódium Blue Orchestra a v 19 hodin dojde ke slavnostnímu zahájení městských slavností,“ sdělil Severa. Teplo Karibiku, latinsko-americké a kubánské rytmy by měla do Sedlčan přivést skupina Lagrima. Jde o uskupení profesních hudebníků, kteří mají zkušenosti z domácí i zahraniční scény. O svých kvalitách by měli přesvědčit publikum od 19.30 do 20.45 hodin. Předseda kulturní komise poznamenal, že výběr programu je také otázkou ceny. „Někteří umělci se k tomu, že nemohli při lockdownu vystupovat, staví po svém. Chápu to tak, že když neměli dlouho-

doběji kšefty, musí výrazněji zdrazit,“ vysvětlil.

Severa potvrdil, že od 23 hodin bude opět ohňostroj. I když o ohňostrojích a světelných efektech, které ohrožují zdraví i životy ptáků a zvířat, se vedou ve společnosti debaty, v Sedlčanech tato show na obloze ve 23 hodin bude. „I úvahy o ohňostrojích byly tématem přípravné schůzky komise. Z minulých ročníků víme, že jde o jednu z nejvíce očekávaných součástí slavností a na náměstí v tu chvíli bývá také nejvíce lidí,“ vysvětlil. K odpálení pyrotechniky dojde opět na ploše náměstí. Severa připustil, že to není kvůli dýmu nejideálnější místo, ale jiná alternativa není. Ze střechy domu, odkud v minulosti

byl ohňostroj spouštěn, to možné není. „Vlastníci bytů si to nepřejí,“ vysvětlil.

První den slavností uzavře od 23.30 hodin koncert skupiny The Beautifuls, který skončí asi hodinu po půlnoci.

„V současné době připravujeme hlavní program. Až jej sestavíme, uzavřeme s účinkujícími smlouvy a doladíme jej po stránce zvuku a dalšího technického zabezpečení. Pak se budeme zabývat doprovodnými programy,“ podotkl s tím, že v sobotu se mohou návštěvníci například těšit na přehlídku historických vozů pořádanou Veterán klubem Sedlčany na náměstí.

Marie Břeňová

Tělocvična získala renovací výbornou akustiku

Dokončení ze strany 1

Stěny tělocvičny ZŠ a MŠ Nechvalice byly postaru obloženy do výše dvou metrů kobercem, který se po patnácti letech užívání již rozkládal, odlupoval a bylo proto třeba jej vyměnit za nový vhodnější obklad stěn. Nechvaličtí si z nabídek vybrali firmu Acoustic Solution, která předložila zastupitelům obce nabídku na řešení odstranění ozvěny, snížení hlučnosti a zlepšení celkové akustiky tělocvičny. Náklady byly vyčísleny na 210 180 Kč a nabídka práce spočívala v nalepení akustických panelů z polyesterové vaty na strop, šikmé stěny a štůty. Další úpravu provedla druhá vybraná firma Milana Papeže ze Sedlčan, která dodala korkový obklad na obvod tělocvičny ve výši dvou metrů za 84 842 Kč.

„Akce je podle plánu úspěšně ukončena a akustika je nyní výborná, z čehož máme radost,“ podotkl k odstranění ozvěny, snížení hlučnosti a zlepšení celkové akustiky tělocvičny nechvalický starosta Jiří Hejhal.

Jana Motrincová

AUTOMATICKÉ KOTLE * TEPELNÁ ČERPADLA
FOTOVOLTAICKÉ A SOLÁRNÍ SYSTÉMY
ÚSTŘEDNÍ VYTÁPĚNÍ * VODOINSTALACE
REKONSTRUKCE KOUPELEN

**MONTÁŽE KOTLŮ, TEPELNÝCH ČERPADEL
A FOTOVOLTAICKÝCH ELEKTRÁREN V RÁMCÍ
KOTLÍKOVÝCH DOTACÍ (ale i bez dotací)**

- po prohlídce doporučíme vhodný kotel, tepelné čerpadlo nebo fotovoltaickou elektrárnu
- zpracujeme nabídku na kompletní instalaci
- našim zákazníkům vyřizujeme dotace
- s námi získáte na většinu kotlů, tepelných čerpadel a fotovoltaických elektráren prodlouženou záruku
- servis námi instalovaných kotlů, tepelných čerpadel a fotovoltaických elektráren zajišťuje přímo naše servisní oddělení
- využijte našich zkušeností – v letech 2013-2020 jsme vyřídili 1500 žádostí o Kotlíkové dotace
- namontovali jsme již více než 1800 automatických kotlů, cca 2000 plynových kotlů a více než 400 tepelných čerpadel

mrkněte na **www.bomamilevsko.cz**
nebo volejte **382 526 079, 777 780 688**

Pět besed zahájilo sérii přednášek preventivního programu proti těžkým popáleninovým úrazům

REGION V březnu a také již v únoru se konalo na základních školách v regionu pět přednášek, které vedla Ivana Nikitinská Čermáková z Libině, ředitelka a zakladatelka spolku Avalone. Tato nestátní nezisková organizace, sdružující popálené děti a děti s poruchou krvevotby, spolupracuje s pěti desítkami rodin z celé republiky. Šestnáct dětí, jimž Avalone pomáhá, je ze Sedlčanska.

Preventivní multimediální program PÁLÍ má za cíl seznámit děti a dospívající mládež s nebezpečím vzniku popáleninových úrazů a na konkrétních příbězích popálených bojovníků Avalone ukázat jejich možné následky. Program seznamuje děti s prevencí popáleninových úrazů, prevencí požárů a učí je, jak mají reagovat v nebezpečných situacích a jak

prostřednictvím čtyř besed všem zdejšími žákům. „Základní škola Kosova Hora pořádá pro své žáky řadu zábavných i poučných akcí a besed,“ uvedla učitelka ZŠ Kosova Hora Kateřina Matoušková. „Letos v zimě jsme se zaměřili na prevenci popáleninových úrazů. A koho jiného si pozvat, než Avalone, který je z našeho regionu a tématu se dlouhodobě věnuje. Program byl sestaven z vyprávění mnoha příběhů, které mají jedno společné. Jsou o dětech, které utrpěly vážné popáleniny. Ať už vlastní neopatrností, nebo nešťastnou náhodou. Z fotografií a videí jsme se dozvěděli nejen co se přihodilo, ale především co následovalo. Byli jsme bezprostředními diváky zdoluhavé a bolestivé léčby, která s sebou nese mnoho nástrah, utrpení, krizí, a která postupuje jen

nu opatrnost světa. Přestože byly příběhy hodně silné a smutné, beseda vyzněla pozitivně. Děti si odnášely laskavost vůči dětem z příběhů. A také naději, že už budou vědět, jak se chránit.“

Osmáci program již znali

Preventivní program bojující proti těžkým popáleninovým úrazům u dětí se konal také v sedlčanské 1. ZŠ ve třídě 8. B. „S žáky této třídy jsem se setkala poprvé před čtyřmi lety,“ upřesnila Iva Nikitinská Čermáková. „V té době byli žáky čtvrté třídy. Nyní jsou z malých žáčků dospívající mladí lidé. Mladí lidé se svými radostmi i starostmi. Silní a přitom tak křehcí. A i přesto, že PÁLÍ již znali, aktivně a velmi pozorně opět zhlédli obnovený program. Věřím, že z těchto skvělých mladých lidí, nikdy nikdo neutrpí popáleninový úraz. Proč? Protože pětadevadesát procentům popáleninových úrazů lze předjet.“

„Moc rádi jsme u nás ve třídě přivítali paní Nikitinskou s besedou o popáleninách,“ řekla nám třídní učitelka 8. B 1. ZŠ Sedlčany Veronika Peštová. „Moji žáci jsou nyní v období, kdy se hledají a setkávají se s experimentováním s různými látkami. Pevně věřím, že po tomto příjemném, ale zároveň odstrašujícím povídání, si dají na své zdraví pozor.“

Těmito dvěma přednáškami však snaha ředitelky spolku Avalone zdaleka nekončí. V nejbližší době by chtěla uspořádat podobné besedy ve všech základních školách v regionu a v některých vzdálenějších místech.

David Myslikovjan

STRUČNÉ DĚJINY SEDLČAN (3)

Krčínovy Sedlčany

Šestnáctý věk znamenal pro Sedlčany dobu rozkvětu – město sloužilo jako středisko krajské správy, sjížděla se sem šlechta, vybíraly se zde daně. Konaly se tu také trhy a na kvalitu místní latinské školy stále dohlížel rektor pražské univerzity – jímž byl mimochodem v té době (celkem osmkrát) sedlčanský rodák Petr Kodiceil.

V roce 1580 získal Sedlčany rožmberský regent Jakub Krčín, který se začal psát „z Jelčan a na Sedlčanech“. Ví se o něm, že byl příčinnivý, zůstalo po něm mnoho vykonané práce – založil v Sedlčanech pivovar, zakoupil a přestavěl Panský mlýn a Zábřežský mlýn, založil sádky, vini-

jim odcizil). Pro místní to musel být výrazný zásah do rozpočtu, právo vařit pivo mělo 80 domů, tj. asi dvě třetiny z celkového počtu budov ve městě, a 8 domů bylo sladovnických či nákladových. Na přímluvu Viléma z Rožmberka pak Krčín na oplátku místním ulevil od svatojiřských a svatohavelských daní a sám za ně platil zemské berně.

Přestože Krčín přímo v Sedlčanech nesídlil, často sem zajížděl a nikdy neopomněl navštívit rodinu svého přítele soukeníka Křikavy. Také se snažil sblížit s dalšími výše postavenými měšťany, kteří byli zhusta členy literátského bratrstva. Literátská bratrstva

Na vedutě Jana Willenberga z r. 1602 najdeme také původní Krčínův pivovar. Foto: Městské muzeum Sedlčany

ci, chmelnici, o dalších podnicích v okolí nemluvě. Běžně se však mnoho neví o jeho vztazích s poddanými. S tím, jak se z Krčina náhle stal majitel vlastního panství, ztratily Sedlčany samosprávnou nezávislost a mnohá privilegia získaná díky rožmberské benevolenci. Přišly například o právo samostatně rozhodovat o přijímání a propouštění měšťanů a nedlouho po svém příchodu jim Krčín také odebral várečné právo (koluje pověst o tom, jak Krčín v hospodě Zavadihlce opil sedlčanské měšťany a listiny s privilegii

fungovala jako pěvecké spolky usilující o vzdelanost (a umění i vzdelanosti si Krčín cenil). Působila snad v každém větším městě, ale to sedlčanské se pyšnilo schopností zpívat liturgické texty v latině a ovládalo i vícehlas. Jak nejlépe se takové společnosti zavděčit? Samozřejmě financováním zhotovení velkého zpěvníku – kancionálu. Zda Krčín uvažoval právě takhle, to už se nedozvíme. Jisté je, že díky němu v té době vznikl nejceněnější sedlčanský artefakt.

Pavel Žak

Školáci prožívali besedy o předcházení popálenin s velkým zaujetím.

správně poskytnout první pomoc při popálení a zachránit tak lidský život. „Můj syn Filip utrpěl těžký úraz popálením ve svých pěti letech. Vím, proč a jak proti popáleninovým úrazům bojovat. Zachráníme-li život jednomu jedinému dítěti, tak naše snaha má smysl,“ připomíná Čermáková.

Příběhy byly silné

Preventivní program PÁLÍ spolek Avalone představil v kosohorské škole

velice pomalu. Úraz popálením změnil život nejen postiženému, ale celé jeho rodině. Věřím, že po zážitku v podobě programu PÁLÍ má každý už navždy jiný pohled na „nápadly okamžiku“. Už si dovede lépe představit možné důsledky svého nerozváženého jednání. A doufám, že také dovede zastavit kamarády, pokud by se chtěli pouštět do něčeho nebezpečného. Protože už ví, že malér se může přihodit i přes všech-

Šimon Bilina alias seriálový Hadák vidí boha v přírodě. Jaká místa má rád na Sedlčansku a proč?

SEDLČANY S šestadvacetiletým Šimonem Bilinou se mohou každý týden potkávat televizní diváci, kteří si oblíbili seriál Zoo odehrávající se v prostředí zoologické zahrady ve Dvoře Králové. Je představitelem výrazné role Adama řečeného Hadák, což je vnuk bývalého ředitele Zoo. Přestože je hodně pracovně vytížen, do Sedlčan nebo do Petrovic, kde vyrůstal, se rád vrací. Žijí tu jeho blízcí příbuzní, kamarádi... Vazeb, které k regionu má, je celá řada. Více nám o sobě řekl v rozhovoru:

V Sedlčanech jste vyrůstal. Je možné vás v regionu potkat i v současné době?

Ano, v Sedlčanech jsem po absolvování 2. ZŠ Propojení studoval na místním gymnáziu, kde jsme založili také spolek Zázeh a třikrát jsme s ním vyhráli celostátní soutěž. Jsem lepší než Švejk. Od nejútlejšího věku jsem se objevoval také mezi členy divadelního spolku Našlose a stále tam jsem. První role jsem dostával ve spolku asi už ve třech letech. Jasně, že moje dětství je také základní umělecká škola. Tu mám spojenou s výtvarným a hudebním oborem – basa, kytara, klavír a zpěv. To všechno jsem tam studoval u vynikajících učitelů Pavla Fořta a Natálie Kořánové-Sova. Zvlášť Pavel Fořt mi dal hodně do života, byl to takový můj druhý hudební táta. Nechával průchod mojí energií, nijak ji neblokoval, učil mě probírat velkými kvanty hudby i teorie, ale vše mě učil v klidu. Působil jsem s ním ještě do letošního ledna v Blue Orchestra. S Natálkou, jejím synem nebo dcerou se stále setkáváme. Zapamatoval jsem si mimo jiné také její radu: Pokud se nepřipravíte, zázrak se nestane. Čím dále tím víc zjišťuji, jaká je to pravda.

Co následovalo po maturitě?

Nastoupil jsem na Janáčkovu akademii múzických umění v Brně. Musím o sobě říci, že tam jsem patřil k těm nejhlasitějším, později jsem pochopil, že o tom to není a začal se zklidňovat a dělat to, co je potřeba. V Brně jsem bydlel pět let, už při studiích jsem v Národním divadle v Brně hostoval, bydlím a hraji i v Praze. Hned ve třetáku se povedlo, že tři ze třídy jsme dostali roli zbojníků v Jánoškově. Jánošíka tam hrál můj výborný kamarád Dominik Teleky. V současné době v Brně hraji ve Vojně a míru. Měli jsme v poslední době hodně exteriérových natáčení, tak jsem byl ubytován spíš v hotelích. V Sedlčanech se nyní zdržuji v momentě, kdy jsem absolvoval dvaadvacet po sobě jdoucích dnů, včetně sobot a nedělí, natáčení seriálu Zoo. Kromě toho začínáme zkoušet s Honzou Svěrákem muzikál Branický zázrak, k němuž dělal hudbu Tomáš Klus, který tam také hraje. Takovou spolupráci považuji za splněný sen.

Po strašně dlouhé době jsem se zas poprvé dlouho vyspal a je mi dobře. To si nestěžuji, to miluji a jsem za všechny ty výzvy vděčný. Uvědomil jsem si, jak je herectví náročné, ale skvělé. Než se zas přesunu do Prahy, tak počítám, že asi týden budu přespávat v Sedlčanech.

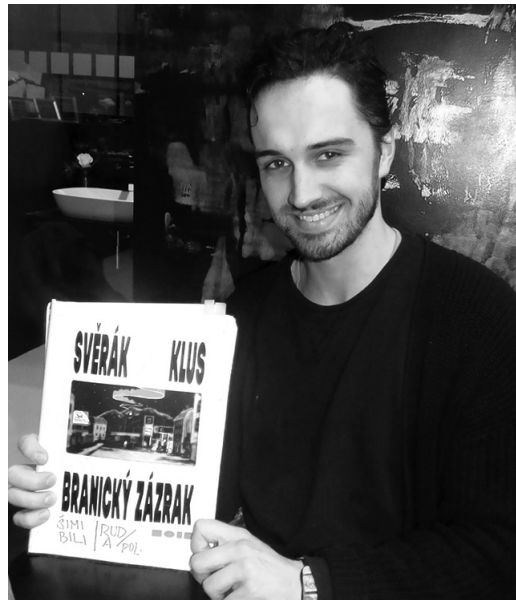
Hrajete také v nějaké kapele?

Začínal jsem v tátově kapele Tortilla Band

a teď hraji ve formaci 440 HC. Jistě čtenáři znají polsko-českou zpěvačku Ewu Farnou. Ta má v kapele kytaristu Lukáše Chromka, který je i kvalifikovaný a zkušený hudební producent a právě s ním chceme něco vytvořit z písniček. Máme je nahrány asi dva roky.

Jak se vám otevřely dveře k filmovým rolím? Musel jste v případě seriálu Zoo dělat na roli konkurz?

Konkurzem jsem prošel, absolvoval jsem asi čtyři kamerové zkoušky. Je to fakt obrovská

I když v seriálu Zoo se tváří Šimon Bilina velmi vážně a nepřístupně, rád se směje: „Bez humoru by život neměl smysl,“ poznamenal.

role a o tom, kým bude obsazena, rozhodovala Lenka Hornová, Ivan Vodochodský a ještě několik dalších lidí. Jsem rád, že mi dali přednost před ostatními adepty.

Prý má seriál více než šedesát dílů.

Už teď je jich napsáno 105 a my natáčíme už šedesátý díl.

Jaké živé tvory jste choval nebo chováte?

Měli jsme strašilky, pakobylky, psy, babička chovala ovce, strýc mival kavky. Já vidím boha v přírodě. Je to pro mne posvátno a miluji je.

V seriálu máte na starost pavilon hadů. Strach z nich zřejmě nemáte.

Hadi jsou velmi zvláštními tvory, které lidstvo obdivuje už od pradávna. Já k nim mám kladný vztah od školních let. Jestli se dobře pamatuji, tak jsem měl možnost si i na škole Propojení díky jedné spolužačce hada pochovat. Později jsem si prošel i indiánskými rituály, které potírají křesťanský strach z hadů. Had má ještě další rozměr – často byl symbolem moci panovníků. V Egyptě to byla kobra zející z koruny faraóna. Všeobecně je známý symbol lékařství – hůl s ovinutým hadem. Jedná se o pozůstatek báje o římském bohu Aeskulapovi, který v podobě hada zažehnal epidemii sužující Řím.

V jednom z prvních dílů seriálu jste dal pořádnou šupou mladíkovi, který se opil a lezl ke gepardům. Byla to rána opravdová nebo hraná?

Ta scéna se dělala první natáčecí den a my

ji chtěli zvládnout co nejlépe. Byl u toho Petr Drozda, což je asi nejznámější český kaskadér – herec. Ten nás velmi pomalu a v klidu naučil všechny ty pohyby a pak v těsné blízkosti kamery jsme vše – a asi dost realisticky – předvedli. Zuby jsem mu rozhodně nevyrazil.

Navštěvujete v Sedlčanech posilovnu?

Ano, mám permanentku a za chvíli tam právě jdu. Raději než posilovací stroje mám jógu. Rád se věnuji meditaci.

A zbude čas na koníčky?

Mým koníčkem je moje práce, na cestování teď není čas. Když se podívám do května zaplněného pracovního kalendáře, tak z toho cítím až strach. Ale když se pak ocitnu u Svěráka a Kluse, je to jako se ocitnout v rodinném prostředí. Nikdy mi nebylo profesně líp. Miluju hudbu, která je pro mě vším. Pokud se objeví volný čas, tak skládám hudbu. Chodím spát po půlnoci, jsem vyložená sova, pozdě večer si také rád čtu nebo si pouštím filmy.

Jaká místa na Sedlčansku jsou vašimi nejoblíbenějšími a proč?

Určitě Petrovicko, kde mám babičku a děda tam dlouho spravoval Husovu kazatelnu, samozřejmě tihnu k Vysokochlumecku a Dublovicku. Rád mám lomy, ale také vrchy Šiberák a Cihelák, hluboké lesy, které se v okolí nacházejí a kde si občas člověk připadá, jako by procházel džunglí. Miluji velké stromy, miluji nadechnout se v lese – a takových míst je na Sedlčansku spousta.

Přinesla vám popularita v seriálu Zoo, který má zřejmě velikou sledovanost, ještě další herecké nabídky?

Nechci, aby moje odpověď působila nafoukaně, ale vůbec poprvé jsem v situaci, že jsem musel odmítnout několik různých představení nebo role v jiných filmových formátech. Byl jsem už docela blízko hezké roli v pohádce, ale časově by to nešlo dohromady. Při natáčení Zoo ve Dvoře Králové musím zvládat také hodně přejezdů, tak bych všechno nezvládal. Ale určitě tahle velká role otevírá dveře k dalším nabídkám. Jsem za zájem vděčný. Jdu do role, ať už je diváky jakkoliv vnímána, celým srdcem.

S kterým ze seriálových herců jste nalaďen na stejnou strunu?

Úžasný je Bob Klepl. Veronika Freimanová, která hraje ředitelku zoologické zahrady, je úžasná žena. Mám s ní spoustu scén. Pokorně přijímám, jak svoji práci dělá. Učím se od ní. Skvělí jsou ale všichni – až po techniky je to kompaktní a zkušený tým.

Jaké je vaše motto, které vás provází životem?

Víte, já mám takový buddhisticko-indiánský pohled na svět: Že vše se děje, jak má. Učím se proudit životem nevydat...

A vysněná role?

Nebráním se ničemu, co má smysl a kde cítím, že tomu něco můžu dát. Chtěl bych se orientovat i na zahraničí, kde už mám natočeno i několik reklam. Přál bych si otevřít se i Slovensku nebo Německu, ale vysněnou roli vyloženě nemám.

Marie Břeňová

Fotografii jsem se vyučila jako řemeslo, říká fotografa novorozeňat

DUBLOVICE Od příjemného posezení u kuchyňského stolu je skrze zahrádku (která dává bujarou jarní zeleň zatím jen tušit) oknem vidět na vchod do malého útulně působícího domečku. Zázemí pro hosty? Trucovna manžela? Kdepak, ateliér. Místo, kam Věra Holečková přetavila svůj sen a víru ve své schopnosti prosadit se tam, kde už by se mohlo zdát být plno. Místo, kde svou lásku k fotografii i dětem v toku času přirozeně spojila v jedno a za několik málo let se stala profesionálkou v něžné specifické disciplíně fotografování novorozených miminek. Newborn fotografii, chcete-li.

„Ideální čas na pózované fotografování miminek je sedmý až jedenáctý den po narození,“ informuje mě Věra pohotově. „Každopádně, stylizovanou fotku se dá docela pohodlně stihnout udělat do tří týdnů věku miminka. Pak už je to náročné. Jak organizačně, tak fyzicky,“ naznačuje, jak práci s pětikilovými uzlíčky cítí zejména její záda. „Ve třech týdnech navíc přestávají být miminka spavá,“ dodává.

„Focení novorozeňátek má své požadavky,“ rozhovoří se: „Miminka fotím jen dopoledne, mezi 9 a 12 hodinou, kdy by měla být nejkldnější a já mám ještě dostatek energie. Ateliér mám před příchodem miminka pěkně vysvěcený a hlavně vytopený. Mimča potřebuji teplotu mezi 25 až 27 °C. To, aby po kojení v teplotku pěkně vláčně usnula,“ usmívá se. Věra pak malé poklady zkušenými rukama trojnásobné maminky vysvětle, něžně uloží na velký tvárný vak, nastaví miniaturní tělčička do požadované polohy a už jen mačká spoušť.

„Ne vždy to jde tak hladce, jak by si člověk přál,“ nepopírá Věra a popisuje ideální případ: „Někdy přijde maminka už se spícím miminkem. Spící mimčo opatrně připravím, bez problémů nafotím, a ještě spící si ho odveze maminka domů. Jindy, to se stává převážně u těch starších, už jsou miminka skoro celé focení vzhůru a rozhazují ručičkami,“ posteskuje si. V takové chvíli přichází na řadu maminka, kojení, případně lahvička. Dyndání, pohupování a osvědčená finta. Zabalení do kokonu. Staletími prověřená tradice zavínování novorozeňat funguje i v moderním foto atelieru. Vznikají pak snímky kulaťoučkových uzlíčků s blaženými úsměvy. Kulíčky toho

nejsladšího hrášku v lusu, chce se mi říci při pohledu na vystavenou zelenkavě laděnou fotografii několidenního chlapečka.

Věra Holečková je profesionálka. Nelichotím ji. Z fotografie má výuční list. „Fotografii jsem se vyučila jako řemeslo,“ stvrzuje: „V jižních Čechách v Polné u Jihlavy.“ Věra fotila ráda už od dětství: „K fotce mě přivedl můj dědeček. Na základní škole dělal doprovod při různých výletech a pro své potěšení nás fotil. Pak já jeho. Pak všechna zvířata v ZOO,“ zavzpomíná Věra pobaveně a záhy pokračuje: „Paradoxní je, že se naši stejně rozhodli těsně před mým nástupem na učiliště přestěhovat do Hrachova. Tak jsem dojížděla do Polné na internát.“

Na studentské období Věra vzpomíná moc ráda. Kromě kamarádů postupně získávala i cenné dovednosti a zkušenosti. Na praxi se z jihočeského městečka dostala do Prahy. Přímou do České tiskové kanceláře. „Ti se toho tenkrát nebáli, hned mě pouštěli do terénu pořizovat fotografie,“ oceňuje odvahu tehdejších vedoucích redakcí. V ČTK začala její koketérie s reportážní fotografií. Nakonec se jí profesně nevěnuje, přestože jí tato disciplína imponuje stále.

„Jsem kovaná v černobílé fotografii. Ve škole jsme se učili ještě na Globice,“ prohodí jen tak mimochodem a patrně z mého výrazu usoudí, že je třeba dodat vysvětlení: „To je taková ta velká černá skříň na nožičkách s harmonikou, za kterou se fotograf schová a přehodí černý hadr přes hlavu.“ — „Vážně?“ neubráním se údivu a utvrzuji se v datu výučního listu. Skutečně se psal rok 2000. „Ve třetáku jsme byli na exkurzi, kde nám předvedli digitální foťák. Takový malý kompak. Dnešním pohledem naprostý brak, pro nás tehdy zázrak techniky!“ rozesměje se. Věra tedy umí k fotografii přistoupit skutečně od píky.

„Do světa digitální fotky mě uvedl příbramský fotograf Emil Trokšiar,“ navazuje. Po vyučení si Věra vyzkoušela různá zaměstnání. S fotografií však vůbec nesouvisela. To poslední, díky stresu plynoucímu z nepříjemné pracovní atmosféry, dokonce vnímá jako příčinu jejich tehdejších zdravotních komplikací. „Jezdila jsem na kontroly do Příbrami. Naštvaná a odhodlaná jsem procházela Pražskou ulicí, když mi oči

padly na vývěsku foto studia Pastel. Hledali fotografa do ateliéru. Zašla jsem dovnitř a prakticky okamžitě běžela dát bývalému zaměstnavateli výpověď,“ uvědomí si bod zlomu svého dalšího směřování. „U Emila jsem se v roce 2005 stala konečně fotografkou. Začala jsem pracovat s digitálem, naučila jsem se fotky následně zpracovávat.“ Věra svou práci milovala a trávila v ateliéru dlouhé dny. Co ale milovala ještě více, byly rodinné chvíle, které poznala se svým manželem a postupně přicházejícími dětmi.

„Když se narodil prvorozený Miky, dnes puberták, měla jsem ho prostě tak ráda, že vracet se k časově nároč-

Věra Holečková. Foto: Jan Krejčí

né práci jsem už nechtěla. Emil mi to naštěstí nezazlívá. Když se potkáme, upřímně a rádi si spolu popovídáme,“ oceňuje. K finálnímu rozhodnutí stát se fotografkou na vlastní pěst ji nakonec přiměla i napomohla finanční situace na rodičovské dovolené. Neponechala však nic náhodě. „Při Mikym jsem si dodělala maturitu. Byl hrozně hodný dítko a já jsem věřila, že se středoškolským vzděláním se budu cítit mnohem sebevědoměji,“ přiznává otevřeně. Volila prakticky, střední školu ekonomického směru. „Znatelně mi to nyní pomáhá v podnikání,“ zamyslí se a s pousmáním vzpomene, jak malému Mikymu místo pohádek na dobrou noc v lidným hlasem předčítala ekonomiku a účetnictví.

Přestože se ještě po absolvování podnikatelského kurzu cítila Věra připravená, uvědomovala si moc dobře obě strany mince. S nejmladší, půlroční Stellou a dvěma staršími dětmi bude podnikání těžké. Ovšem to ona sama si bude moci stanovit svůj pracovní rytmus. Pro rozváznou maminku bylo rozhodující, že jako žena na rodičovské dovolené

bude mít ulehčený start o povinné odvody. „Bez mateřské bych to nedala!“ zahlásí dnes rozhodně. Ale před sedmi lety si nebyla jistá, zda to dá vůbec. Přesto začala budovat fotografický ateliér. Ona sama.

„Neměla jsem zpočátku moc důvěru rodiny, spíše mne od nápadu podnikat odrazovali. Asi jsem sama byla na pochybách, a tak jsem nedokázala manžela dostatečně přesvědčit,“ ohlédne se. Jako první z rodiny nevydržela Věřině počínání jen tak přihlížet její maminka. „Mamka mi půjčila do začátku peníze. S pomocí architekta jsem zpracovala návrh, objednala řemeslníky, dohlížela na práce. Manžel, když můj záměr začínal nabírat skutečné obrysy, se přidal a udělal na atelieru velký kus práce. A dnes se skoro tváří, jako by ho vlastně celý vybudoval on!“ glosuje Věra s nadsázkou.

Zprvu fotila kamarádky. Hledala to správné pracovní tempo. Uvykala si dělit svůj čas mezi práci a rodinu. Zanedlouho se objevila i první skutečná neznámá zákaznice. Pak další. A další. Věra se začala soustředit na těhotenské a rodinné fotografie. V ateliéru i pleněru. Když se spokojené maminky začaly vracet se svými miminky, zavdaly nepřímo Věřině nadšení pro pózované focení novorozeňátek. Nespoléhala jen na svůj cit, jala se zaškolit u dvou předních českých newborn fotografek. Ve svém oboru se vzdělává dál. „Kolikrát člověk ví, že něco funguje a má to tak být, ale neví proč. Na kurzu mu to docvakne. Rozšiřovat si obzory vidím jako nutnost,“ míní.

Na nedostatek práce si po sedmi letech podnikání nestěžuje. „Jsem moc spokojená. Fotím celý rok. Těhulky. Děti. Rodiny. I svatby. Od září do prosince se opravdu nezastavím. Když nestíhám, dodám kontakt na některého ze svých kolegů. Funguje to i opačně. Nemám pocit, že by si fotografové na Sedlčansku vzájemně nějak konkurovali. Spíše naopak, kamarádíme se. S některými se pravidelně společně setkáváme v klubu FotoFlegmatiků. Každý máme trochu jinou specializaci. Každý máme svůj vlastní rukopis a nestydíme se doporučit se navzájem,“ stvrzuje veselým pokyváním hlavy. Jejich loňských šedesát devět zvěčněných miminek na snově laděných snímcích je toho důkazem.

Lucie Kakosová

KONCERTY, ZÁBAVY

■ Sedlčany – muzeum
18. 3. Repete
 večer při svíčkách s kapelou Repete; 19:00

■ Sedlčany – Pohoda club
18. 3. Finlandia party
 hraje DJ Leemec a DJ ThomasOXY; 21:00

26. 3. Cocoman & Messenjah
 to nejlepší z české reggae hudby; 21:00

■ Nechvalice – Nechvalická hospoda
19. 3. Maškarní oldies party
 zábava pro dospělé, hraje DJ Sláva Bloch; 20:00

26. 3. Lucie Revival
 koncert skupiny Lucie Revival, program Dáme pohyby; 19:00

■ Sedlčany – kult. dům
24. 3. Livin Free
 koncert poměrně nové a skvěle hrající kapely; 19:30

■ Petrovice – Obecní dům
26. 3. Ples SDH Kojetín
 hraje Axiom; 20:00

■ Sedlčany – Beseda bar
26. 3. Tortilla band
 koncert kapely Tortilla band; 20:00

■ Kamýk nad Vltavou – kult. dům
27. 3. Taneční čaje o páté
 uvádí taneční mistr Jiří Dohnal; 17:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – kult. dům
Záboj – 160 let
 výstava věnovaná 160. výročí jednoho z kulturních spolků v Sedlčanech; výstava od 21. 3.

■ Sedlčany – muzeum
Kamil Lhoták – malíř snů

výstava reprodukcí malíře Kamila Lhotáka; do 24. 4.

■ Sedlčany – knihovna
Knižní sny Kamila Lhotáka
 výstava knižních ilustrací malíře Kamila Lhotáka; do 4. 5.

PŘEDNÁŠKY

■ Sedlčany – muzeum
17. 3. „Poněmčít, vystěhovat, zastřelit!“ – aneb Jak se u nás žilo před 80 lety
 přednáška s historikem Tomášem Zouzalem; 18:00

■ Sedlčany – knihovna
18. 3. Břehy nejsou na dohled
 beseda s Jitkou Kosíkovou nejen o misi Lékaři bez hranic, ale i o domácím hospici; 18:00

DIVADLO

■ Sedlčany – kult. dům
16. 3. Tak trochu sváteční Shakespeareovská pošta
 pořad z cyklu slova, hudby a poezie; 19:30

28., 29. 3. Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách
 hudební komedii uvádí Spolek divadelních ochotníků Sedlčany; 28. 3. od 16:00 pro důchodce, 28. a 29. od 19:30

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo
19. 3. Kaktusový květ
 komedii uvádí Divadelní společnost Háta; 19:00

21. 3. Veletoč
 autorskou komedii Ivy Janžurové uvádí divadlo Kalich; 19:00

KINO

■ Sedlčany
17. 3. Na cestě
 iránský film, filmový

klub; 20:00

18. 3. Balada o bílé krávi
 irácké a francouzské drama; 20:00

19. 3. Haute Couture
 francouzské drama; 20:00

20. 3. Tajemství staré bambítky 2
 česká pohádka; 20:00

25. 3. Zlato
 australský thriller; 20:00

26. 3. Paralelní matky
 španělské drama; 20:00

SPORT

■ Sedlčany – zimní stadion
16. 3. Pohárové utkání
 Rumola – HC Votice; 18:30

17. 3. Pohárové utkání
 HC Medvědi Sedlčany – Novit Neveklov; 18:30

18. 3. Pohárové utkání
 Stará garda Štětkovice B – Rybníkáři; 18:30

HC River Boys Zvírotice – HC Genemusic; 20:25

19. 3. Pohárové utkání
 čtvrtfinále O Pohár; 14:00

Stará garda Štětkovice – HC Bubák Chlum; 18:00

20. 3. Veřejné bruslení
 14:00–16:00

20. 3. Pohárové utkání
 Ševci Nový Knín – HC Hrádek; 16:30

TJ Slavoj Obecnice – HC Kačeri Příčovy; 18:25

HC Rebel Sázava – HC Huroni Vršovice; 20:20

21. 3. Pohárové utkání
 semifinále O Pohár; 18:30

22. 3. Pohárové utkání
 semifinále O Pohár; 18:30

23. 3. Pohárové utkání
 semifinále O Pohár; 18:30

24. 3. Pohárové utkání
 finále O Pohár 3. ligy; 18:30

25. 3. Pohárové utkání
 finále O Pohár 2. ligy; 18:30

26. 3. Pohárové utkání
 finále O Pohár 1. ligy; 18:30

■ Sedlec-Prčice – hřiště TJ Sedlec-Prčice
19. 3. Čertova podkova
 50. ročník tradičního jarního pochodu kolem Sedlece-Prčice, trasy 7, 13,

19, 25 a 35 km; 7:00

■ Sedlčany – Kozlovna
19. 3. Krajem sedlčanských hospod
 16. ročník pochodu, trasa 17 km přes 7 hospod, v cíli posezení s hudbou; 8:00

■ Sedlčany – hřiště TJ Tatran
20. 3. Fotbalové utkání
 TJ Tatran Sedlčany – FK Jindřichův Hradec 1910; 15:00

27. 3. Fotbalové utkání
 TJ Tatran Sedlčany B – SK Tlustice; 15:00

■ Sedlčany – kotlina
26. 3. Grand Prix
 vytrvalostní závod autorallycross; 8:00

■ Kosova Hora – hřiště
26. 3. Fotbalové utkání
 SK Kosova Hora – SK Spartak Příbram B; 15:00

■ Kamýk nad Vltavou – hřiště
26. 3. Fotbalové utkání
 TJ Sokol Kamýk nad Vltavou – TJ Zduchovice; 15:00

■ Sedlec-Prčice – hřiště
26. 3. Fotbalové utkání
 TJ Sokol Sedlec-Prčice B – TJ Sokol Nová Ves pod Pleší B; 15:00

■ Vysoký Chlumeček – arena pod hradem
26. 3. Fotbalové utkání
 SK Vysoký Chlumeček – TJ Sedlice; 15:00

■ Dublovice – hřiště
27. 3. Fotbalové utkání
 TJ Sokol Dublovice – TJ Tatran Sedlčany C; 15:00

■ Počepice – hřiště
27. 3. Fotbalové utkání
 TJ Sokol Počepice – TJ Sokol Trhové Dušníky; 15:00

■ Jesenice – hřiště
27. 3. Fotbalové utkání
 TJ Sokol Jesenice – SK

Velká Lečice; 15:00

OSTATNÍ

■ Sedlčany – knihovna
16., 23. 3. Hajánek
 podvečerní čtení pro děti z knih bratrů Čapkových; 17:00

18. 3. Pohádková babička
 předčítání knihy, následuje Vosková výtvarná dílna; 15:00

25. 3. Světem obrazů
 Kamila Lhotáka

odpolední program pro děti, navazuje Balónová výtvarná dílna; 15:00

25. 3. Svěbytná půda
 promítání kanadského dokumentu, součást festivalu o lidských právech Jeden svět; 18:00

28. 3. Papírové jaro
 výtvarná dílna pro nejmenší; 10:00

■ Sedlčany – hvězdárna
18., 19., 25., 26. 3. Pozorovací program
 20:00–23:00

■ Nechvalice – Nechvalická hospoda
19. 3. Dětské pohádkové odpoledne
 karneval s klauny Bártem a Slávou; 14:00

■ Kamýk nad Vltavou – restaurace U Vltavy
19. 3. Zábavný kvíz
 týmy po čtyřech osobách, po vyhlášení výsledků hraje country band Výkop; 18:00

■ Chlum – hostinec u kostela
26. 3. Dětský maškarní karneval
 pořádá ČHJ Nalžovice, bohatá tombola; 14:00

ROZHLEDNY

■ Onen Svět
Langova rozhledna
 otevřeno o víkendech; 9:00–18:00

Hasiči sbírají šrot a inovují

DUBLOVICE Dobrovolní hasiči ze Zvírotic si vylepší v sobotu 26. března rozpočet společné kasy díky sběru železného šrotu. Navíc tím ulehčí domácnostem a firmám od překážejícího ha-

rampádí. Stačí ho dát v době od 8 do 12 hodin před dům. Zároveň organizátoři akce ujišťují dárce, že neforemné nebo těžké kusy pomohou sami vynést. Ve stejný den u místní hasičárny přistaví

kontejner určený pro uložení velkoobjemového odpadu – tím může být například nábytek, ale co nejvíce rozebraný na jednotlivé díly.

Dobrovolní hasiči pomáhají obci a obec jim zase

vychází vstříc při jejich žádostech. Proto není divu, že zastupitelstvo například podpořilo SDH Dublovice příspěvkem téměř 32 tisíc korun na nová okna v hasičské zbrojnici nebo rekonstrukci

kuchyňské linky v klubovně SDH Zvírotice ve výši 13 tisíc korun. S žádostí o příspěvek 3 000 korun na hudební produkci při oslavě Masopustu uspěli také dobrovolníci z Chramost. **-mb-**

Na karnevalu Velké Kobry si na pódiu hověl pavouček pod dohledem své maminky

SEDLČANY Tentokrát ne po roce, ale vinou koronaviru po dvou letech, se opět společenský sál kulturního domu zaplnil malými princeznami, piráty, loupežníky a mnoha jinými postavičkami, které se přišly pobavit společně se svými rodiči a dalšími blízkými příbuznými. Klub Velká Kobra v sobotu 12. března pořádal 28. ročník Velkého maskarního karnevalu a jeho členové si s malými i velkými účastníky akci pořádně užili.

Zloba byla dominantní

Zloba na dětské karnevaly určitě nepatří, ale tentokrát ji pořadatelé pomínout nemohli. Ne, v žádném případě se o sobotním veselém odpoledni nikdo na nikoho nezlobil, ale Zuzanka Zoulová, která přišla na bál v kostýmu Zloby, se zkrátka přehlédnout nedala, a proto také byla vybrána jako jedna ze tří nejhezčích masek. Na pódium si pro ocenění přišly také Valerie

Kroupová v kostýmu srnečka a Ellen Landovská, která se proměnila v páva. Porota, složená z členů Velké Kobry tradičně vybírá rovněž neoriginálnější masku, a tentokrát se rozhodla ocenit pavoučka v podání Zory Zoulové. Vzhledem k tomu, že pavouček byl tak malý, že ještě nechodí, hověl si na pódiu vleže pod dohledem maminky na dece, která ladila s jeho kostýmem.

Dětský karneval Velké Kobry se pravidelně koná ve spolupráci se zaměstnanci kulturního domu a mnozí rodiče na něm vzpomínají na to, že se před lety bavili v kulturním domě na této akci zcela stejně, jako dnes jejich ratolesti. A další rodiče se ve společenském sále mnohdy baví i při jiných příležitostech. Jedna z maminek, která se představila jako Tereza, pochází z Kosovy Hory a dnes bydlí na sedlcanském Severním sídlišti, na karneval přišla se svým dvouletým

synem, pirátem Matějem a svojí neterí, princeznou Hedvikou. „Když ještě byla v Kosově Hoře stará sokolovna, tak jsem jako malá chodila na maskarní karnevaly hlavně tam,“ svěřila se Tereza. „Pravidelně jsem se ale tady v minulých letech v kulturním domě účastnila šibřinek. S partou kamarádek jsme byly za tučňáky, chobotnice a za pávice.“

Scénky zase budou

Pořadatelé byli rádi, že se jejich karnevalu neúčastní výhradně nejmenší děti, ale že v maskách přišly i o dost starší. Byly jimi mimo jiné dvanáctileté dívky Karolína ze Sedlčan a Vanessa z Dublovic, které v černých oblecích s kravatami vypadaly hodně dospěle.

„Scénář našeho dnešního programu je stejný jako v předchozích několika letech, ale přesto připravujeme na příští rok scénky, jako tomu bylo kdysi,“ připomněl vedoucí Velké Kobry

Jaroslav Repetný. „Ujmou se toho naši mladší členové. Tentokrát jsme vůbec netušili, jaká bude účast dětí a rodi-

Celkem přišlo 320 dětí a dospělých. Zatímco dříve chodily ve velké míře i větší děti, dnes jsou tady hlavně před-

Velký maskarní karneval Velké Kobry navštívili se svými rodiči i králíci z klobouku.

čů, protože v loňském roce se náš karneval konat nemohl a od posledního uplynula už dlouhá doba. Jsme mile překvapení, že nám lidé zachovali přízeň a návštěvnost je podobná jako v minulosti.

školáci a děti z prvních tříd. Proto také zařazujeme už několik let malování na papírové role, natažené přes celý sál, protože se mohou zapojit úplně všichni.“

David Myslíkovan

Miroslav Tikovský zůstal Kobračkem i poté, co se odstěhoval z regionu

SEDLČANY Miroslav Tikovský pochází z Radčic a je dlouholetým členem sedlcanského Klubu Velká Kobra, který pořádá různé programy nejenom pro vlastní členy, ale hlavně pro malé i velké zájemce už více než pětadvacet let. Míra, jak ho oslovují jeho kamarádi v klubu, se sice již před časem odstěhoval z regionu, ale

přesto nechybí na žádných akcích, pořádaných Velkou Kobrou. Tedy ani na sobotním Velkém maskarním karnevalu, kde jsme ho požádali o odpovědi na několik otázek.

Míro, kdy ses stal členem Velké Kobry?

Bylo to v roce 1992. Moje sestra se tehdy vdávala a budoucí švagr mě přivedl do této party, protože byl jedním z prvních členů klubu. Zalíbilo se mi, co spolek dělá, a tak jsem tehdy ještě v klubovně Kovothermu začal s Velkou Kobrou spolupracovat. Podílel jsem se i na divadlech, které tady klub dělával, a já jsem se také přidal.

Určitě tě neminuly také Pohádkové lesy na Červeném Hrádku.

Začínal jsem, tuším, při jeho čtvrtém ročníku tehdy s Pavlem Kalvasem u vstupu. Mně tato činnost docela chyběla, protože u nás na vsi nic takového nebylo, a já jsem byl zvyklý jako někdejší člen SSM vždy něco nového vymýšlet (úsměv). V dalších letech jsem potom převzal na Pohádkovém lese společně se

svojí manželkou a Láďou Boštíkem celou sekci kostýmů a postav. Zajišťovali jsme trasu, vymýšleli postavy, co kdo na trase bude dělat a podobně.

Dalo by se říci, že pokud se někdo odstěhuje z regionu, přeruší i kontakty s lidmi v něm. U tebe to tak však nebylo. Proč?

Já jsem se odstěhoval v roce 2008 z důvodu své práce k Rokycanům do Mirošova, kde jsem už stejně léta předtím dělal. Protože ale moje maminka žije v Radčicích, mám tady svoje zázemí a mám kam jezdit. A protože činnost Velké Kobry je mi stále blízká, a vím, že za ta dlouhá léta jsme něco vybudovali, moc by mě mrzelo, kdybych to vše měl opustit. Manželka je také členem klubu a příznivcem jeho akcí. To vše mi také nahrává, protože na tyto akce jezdíme spolu. Dnes je na karnevalu i naše starší dcera, takže se dá říci, že Kobra je naší rodinnou záležitostí.

Jaké další akce absolvuješ společně s klubem?

Pokud by nebylo covidu, určitě

by jich v poslední době bylo víc. Pravidelně se účastním zářijového Putování za pohádkou na Cihelný vrch, a po velké pauze jsme také absolvovali kobračský silvestrovský pobyt na Šumavě, což se nám dva roky nedařilo. Každý rok se společně účastníme také cyklistické akce, kterou jsme nazvali Tour de Beer a letos plánujeme, že někam dojedeme auty, nebo se necháme dovézt až k polským hranicím, a potom budeme absolvovat zhruba dvěstěpadesátikilometrový výlet k domovu. Tour de Beer jsme tuto akci kdysi nazvali proto, že ze začátku se jednalo o poznávání hospod tady v okolí. Jeli jsme například do Tábora a zpátky, ale teď už to má jenom ten název. Hospody budeme navštěvovat sice nadále, ale pív už zdaleka tolik teď není (úsměv). Spíše se jedná o poznávání tras a kulturu. V minulých letech jsme navštívili třeba atomové muzeum v Brdech na Mišově, nebo jediný vodní hamr svého druhu v Evropě v Dobřívě, což je tam u nás.

David Myslíkovan

Miroslav Tikovský (vpravo nahore) na sobotním karnevalu Velké Kobry

Stolní tenisté se dopracovali ke dvěma stejným výsledkům zcela odlišnými způsoby

SEDLČANY Ve 25. a 26. kole druholigových soubojů ve skupině A se o uplynulém víkendu utkali za domácí stoly v malé hale gymnázia hráči Tatranu nejdříve s horkým aspirantem na postup do první ligy, a potom s týmem, který rovněž jako domácí družstvo bojuje na hranici baráže a sestupu.

Duely to byly hodně zvláštní. Vždyť proti Spartě domácím stolním tenistům chyběly hned dvě opory, Faktor a Drechsler, které museli zastoupit hráči B týmu, Janda a Lískovec. A to nebyla jediná změna oproti normálu. Spartané měli v Sedlčanech k dispozici pouze tři hráče, takže bylo jasné, že s určitostí ztratí minimálně jednu čtyřhru a že budou ztrácet body bez boje i ve dvouhrách. A tak domácí získali do tabulky dva body za re-

mízu, se kterou by za normálních okolností jen těžko mohli počítat.

Tatran Sedlčany – AC Sparta Praha 9:9

Čtyřhra byla velice důležitá, vždyť se po ní Tatran mohl dostat do dvoubodového trháku. A všechno začalo tak, že v úvodním setu získali Pejša s Kocurou jediný míček. Potom však zkušená sedlčanská dvojice zabrala a své soupeře doslova přetlačila, když byla úspěšnější v koncovce rozhodujícího pátého setu. Bylo jasné, že právě na Kocurovi s Pejšou bude ležet tíha celého tohoto mače, a skutečně tomu tak bylo. Prvně jmenovaný hráč vydoloval ve dvouhrách bod, druhý dva, a když se k tomu přidalo celkem pět bodů bez boje, urodila se cenná remíza.

Tatran Sedlčany – Avia Čakovice 9:9

V neděli už byl týmu

k dispozici Drechsler a Faktor v tomto případě nahradil Michal Procházka. Ve čtyřhrách se tentokrát

V sobotu si druholigové souboje vyzkoušel i hráč B týmu Tatranu Jaromír Janda.

stolním tenistům Tatranu ne-
dařilo. Drechsler s Procházkou nevybojovali jediný set a Pejša s Kocurou získali pouze jeden. Přesto domácí dokázali ve dvouhrách vyrovnat na 5:5 a nakonec vybojovali další remízu, ke které však dospěli zcela jinak než v sobotu, kdy měli některé body zadarmo. Všichni zkušení hráči tatranu, Pejša, Kocura i Drechsler se doslova překonávali a svorně vybojovali v singlech po třech bodech. Nestačili pouze na jedničku soupeře, který ve dvouhrách neztratil ani set.

Po šestadvaceti kolech soutěže vede šestnáctičlennou tabulku se sedmdesáti šesti body pražská Slavia a o pět bodů méně má její největší rival, druhá Sparta. Čakovice na dvanáctém místě i třináctý Tatran mají shodně čtyřicet tři bodů.

David Myslikovjan

Druhá část hokejového turnaje skončila, začíná play off

SEDLČANY Na zimním stadionu byla v pondělí 14. března uzavřena druhá fáze dlouhodobého pohárového turnaje amatérských hokejistů a ihned na ni navázala vyřazovací část. Před naší uzávěrkou jsme znali konečnou tabulku první ligy, a tedy i všechny dvojice v prvoligovém čtvrtfinále.

V minulém týdnu svedli mimořádně vyrovnanou bitvu hokejisté Sázavy s týmem Bubák Chlum, který byl nakonec o jednu branku úspěšnější a díky tomu se bodově dotáhl na mužstvo Genemusic. Vzhledem k tomu, že ve vzájemných zápasech byl Chlum úspěšnější, Štětkovice nenarazí na hráče z Benešovska, ale právě na Chlum.

Naposledy laškovně

Ve zcela posledním utkání první ligy před play off se v pátek 11. března střetly definitivně poslední Huroni z Vršov-

vic se Zvíroticemi, které již měly v tabulce zaručeno druhé místo a v čele tabulky už být nemohly. Možná proto byl také k vidění sice hokej plný bruslení, ale hlavně spíše bezstarostné hry. Hráči jakoby si ji chtěli užít před tím, než začne jít do tuhého. Vedení se ujaly Zvírotice po čtyřech minutách hry, kdy skóroval Jan Šýkora a po dalších dvou přidal druhý Pavel Tylich. Huronům svitla naděje na snížení hned vzápětí, když jejich útočník zakončoval svůj samostatný únik bekhendovou střelou po ledě mezi betony gólmána, ale ten je včas secvakl. V 8. minutě se však Vršovice přece jenom dočkaly, když snížil Petr Vilímek a o minutu později ranou z mezikruží po ledě dokonce Ondřej Páv vyrovnal. Zvírotice opět překlopily vedení na svoji stranu čtyři minuty před prvním klaksonem, kdy brankáře

Vršovíc prostřelil z bezprostřední blízkosti Pavel Tylich. Po dalších dvou minutách se až od útočné modré vydal na kličkovnou kolem bránících hráčů až k brankovišti Radek Kutíš a s přehledem zvýšil na 2:4.

Favorit navyšuje vedení

Ve druhé třetině střelci na obou stranách dlouho mlčeli. Hra už zdaleka nebyla tak plynulá jako v úvodní patnáctiminutovce a k vidění nebyly téměř žádné šance. Sedm minut před druhou sirénou vyfasoval Huron Dušan Pudil čtyřminutový trest za nebezpečnou hru vysokou holí, avšak ani tuto dlouhou početní výhodu nedokázali chlapci od vody využít. Hned vzápětí putoval na trestnou lavici další Huron a teprve v samotném závěru prostřední části hry Zvírotice odskočily na rozdíl tří branek. Autorem jejich

pátého gólu byl opět Radek Kutíš. Na začátku třetí třetiny si zahrály přesilovky i Vršovice. Nejenomže ji nevyužily, ale po návratu vyloučeného zvírotického hráče na led inkasovaly po šesté z hole Jiřího Chlastáka. To už byl sice favorit na koni, ale přesto sedm minut před koncem kontroval vršovický Pavel Cabala. Na tento gól po třech minutách odpověděl Radek Kutíš, ale Huroni se pořád ještě nevzdávali a dvě a půl minuty před závěrečnou sirénou snížil Dušan Pudil na 4:7. Poslední slovo však přece jenom patřilo chlapcům od vody, když v samém závěru utkání přidal jejich osmý gól František Belej.

Výsledky – 1. liga: Sázava – Chlum 3:4, Příčovy – Obecnice 2:6, Vršovice – Zvírotice 4:8. V konečné tabulce zůstala i přes porážku na prvním místě Sázava, druhé jsou Zvírotice a třetí Štětkovice. Ve čtvrt-

finále play off se utkají tyto dvojice: Sázava – Vršovice, Zvírotice – Genemusic, Štětkovice – Chlum a Obecnice – Příčovy.

2. liga: Olbramovice – Daleké Dušníky 5:6, Solopysky – Olbramovice 5:2, AHC Nový Knín – Miličín 3:3, Křepence – Solopysky 4:4. Jistým vítězem druhé ligy byl na konci minulého týdne tým AHC Nový Knín a druhé místo již mělo zajištěno Domino. To Kňovice ještě musely v posledním svém mači na začátku týdne nového hájit třetí příčku před čtvrtými Křepencemi. Z posledního osmého místa půjde do vyřazovací části soutěže Miličín.

3. liga: Hrádek – Medvědi 2:6, Votice – Rumola 5:2, Rumola – Medvědi 6:4, Medvědi – Ševci Nový Knín 3:2, Rumola – Neveklov 9:2. Z prvního místa vstoupí do play off sedlčanský Medvědi, kteří se ve čtvrtfinále utkají s posledním osmým Neveklovem.

David Myslikovjan

Tatran po skvělém výkonu přivezl zvenku tři body

**TJ Spartak
Soběslav – TJ
Tatran Sedlčany
0:3 (0:1)**

SOBĚSLAV V 16. kole divize A zavítal Tatran v sobotu 12. března na první jarní soutěžní utkání do Soběslavi. Tatranu se povedly výsledky v přípravě. Soběslav byla zase před utkáním papírovým favoritem, a to i zásluhou výhody domácího prostředí. Většina sázkařů by dala čistý tip na domácí celek. Hosté ze Sedlčan mohli dle fanoušků jen překvapit, což se nakonec k radosti trenéra Vlasty Zelenky povedlo.

Pro něj to tak byla povedená premiéra na postu hlavního trenéra.

Vítězný poločas

V úvodu utkání měla Soběslav dle předpokladů míč na svých kopačkách víc a hrozila z protiútoků. Ovšem, když mělo z její strany dojít k zakončení, nic z toho se nakonec nekonalo. K prvnímu slovu se tak dostali hosté. Po čtvrt hodině musel vyrazit pumelici pod břevno brankář Jakub Dudák. O dalších šest minut později pálil z úhlu vedle tyče Sochůrek. Následovala přímka šancí domácího celku, ale buď byl proti brankář

Glogar, nebo Soběslavi stálo v cestě za brankovou radostí nedostatečně razantní zakončení. A tak přišel trest – ve 40. minutě rozvlnil síť Marek Hanuš – 0:1.

Ještě dvě gólová razítka

Tatran šel do druhého poločasu určitě veseleji než Soběslav a radost se brzy ještě znásobila. V 51. minutě se po rohovém kopu trefil na 0:2 Ondřej Novotný. Třetí hřebíček do pomyslné domácí rakve zatloukl o dalších deset minut později Matěj Sochůrek, který se prosadil opět po rohovém kopu – 0:3.

Soběslav se snažila, ale brankář Glogar odolal a nepřesnost domácích v koncovce nikam nevedla. Tatran se ke konci utkání soustředil spíše na defenzivní vrátka, ale nenechal si ujít i rychlé protiútoky, ze kterých byly dva rohy. Soupeř je ale všemi silami ubránil.

Ohlas k utkání

Jan Špaček: „Ze začátku se hrálo dost opatrně, víceméně bez šancí. Pak přišlo několik našich příležitostí, které jsme nevyužili. Naštěstí jsme ale pár minut před půlí šli do vedení. V úvodu druhého poločasu jsme dali gól po standardce, za de-

set minut další. Pak už se zápas jenom dohrával. Je to důležité vítězství nejen na začátek jara, ale i k bojům o záchranu v divizi.“

Sestava Tatranu: T. Glogar – F. Hofman, J. Repetný, P. Lípá, Hanuš, M. Dvořák, M. Krůta, Sochůrek (67. V. Lípá), L. Brotánek, M. Sirotek (67. Krotíl), O. Novotný (78. Špaček).

Tatran je po 16. kole v tabulce na třináctém místě s 12 body a skórem 23:45. Další utkání se hraje v neděli 20. dubna od 15 hodin, kdy Tatran přivítá na svém hřišti Jindřichův Hradec.

David Štverák

Závody v aerobiku se opět hlásí o slovo

PŘÍBRAM/PRAHA Do normálních kolejí se pomalu vrací i sportovní život, a tak dětem všech věkových i výkonnostních kategorií sedlčanského klubu Aerobik studia Dvojka začala závodní sezóna.

„Všichni doufáme, že závody budou opět tím důležitým motivačním prvkem, který děti posune k lepším výkonům i usilovnějšímu tréninku. A případné úspěchy že budou impulsem pro další kariéru,“ uvedla vedoucí trenérka klubu Alena Novotná.

V Příbrami se v sobotu 5. března konala první letošní soutěž gymnastického aerobiku organizace Mistry s mistry pro začínající závodníky pod názvem Začni s mistry. Ze sedlčanského klubu se zúčastnilo kolem třiceti dětí ve více než dvaceti sestavách. Závody se odehrály v bouřlivé atmosféře s potřebnou diváckou kulisou. Pro Dvojku šlo o úspěšnou akci, neboť pod vedením trenérek Kristýny Faktorové, Aleny Novotné a Míši Zelenkové získaly závodnice celkem třináct medailí, z toho sedm zlatých. Nejvíce se dařilo Anetě Chrástilové

(dvě zlaté), Lise Kubínové (zlatá a stříbro), Nikole Sosnovcové (zlatá a bronz), Elišce Hadrabové a Nele Hlaváčkové (zlatá a stříbro), Petře Dlouhé (dvě zlaté) a Viktorii Křížové (dvě zlaté). Medaile získaly i další reprezentantky sedlčanského klubu, ale stále šlo o spíše přípravnou soutěž.

K vrcholnému měření sil dívek z celé republiky došlo o týden později, 12. března v Praze-Třebešíně, kde se závodilo ve vyšší kategorii organizace Mis-

try s mistry. Velká skupina dívek z Aerobik studia Dvojka bojovala na hranici svých možností a většina dobře „prodala“ svou současnou formu. Podarilo se jim vybojovat šest medailí a dalších devět umístění v první desítce, což v početné konkurenci lze považovat za pěkný výsledek. Zlatou medaili získala dvojice Lucie Křivská – Laura Kolková, která při svém prvním startu ve starší kategorii zaznamenala překvapivý úspěch. Obě dívky byly

i součástí týmu, který spolu s Nikol Furišovou vybojoval zlatu v týmech 12–14 let. Další zlatu si připsal tým ve složení Karina Bílková – Aneta Holoubková – Viktorie Křížová, o bronzové medaile se zasloužilo družstvo nejstarších dívek Eliška Písaříková – Berenika Mašková – Rozálie Matoušková a dále v sóle 15 a více let Lisa Kubínová. Bronz získal i tým 12–14 let ve složení Petra Vlčková – Františka Kořánová – Lucie Zavadilová. Cenné čtvrté

místo vybojovala Nikola Sosnovcová a fitness tým mladších dívek.

„Nyní má Dvojka před sebou start svých nejlepších závodnic v soutěži organizace FISAF a poté další závod Mistry s mistry v Ostravě,“ připomněla Alena Novotná a dodala, že v sobotu 28. května pozve klub Aerobik studio Dvojka své příznivce na závody v Sedlčanech, které bude pořádat ve sportovní hale gymnázia.

David Myslíkovan

Část závodnic ze závodu Začni s Mistry v Příbrami se svými trenérkami Kristýnou Faktorovou (vlevo dole) a Alenou Novotnou

G L O S A

Byla slíbena pomoc...

Brzy po vypuknutí války se ozval ve sněmovně nečekaným příspěvkem do diskuse předseda opoziční ANO Andrej Babiš: „Musí se myslet i na naše lidi.“ To byl jediný hlas, který nepřinesl nic do debaty, jakými způsoby pomoci trpícím lidem Ukrajiny. A bývalý dvojitý ministr Karel Havlíček pronesl před týdnem, že je již nejvyšší čas, aby se ceny nafty a benzínu zastropovaly.

Zaslechl jsem také jedním uchem Mirka Topolánka, který počítal nějaká srovnávání cen vzhledem k průměrnému platu v různou dobu. Udělal jsem si pár výpočtů, protože při každém čerpání benzínu si poznamenám počet litrů a cenu. To píši od koupě posledního vozu roku

2013. Někde stojí nyní litr benzínu 48 Kč. Průměrný plat za poslední čtvrtletí 2021 byl 40 135 Kč, takže za něj koupím 836 l. Pan Havlíček tvrdí, že je nyní benzin nejdražší v historii. Vzhledem k průměrnému platu ani náhodou. V březnu 2014, kdy byl Havlíček ve vládě, se za tehdejší průměrný plat koupilo 675 litrů a žádné zastropování cen nikdo neprosazoval. Abych měl jen tolik litrů za dnešní průměrný plat, musel by být litr za 59 Kč. Taková srovnání mají smysl, a ne že před šedesáti lety stály cigarety 6 Kč, nebo za Rakouska...

Mám za to a právem, že se vláda kloudné pomoci od opozice nedočká. Jednak opozice pomáhat neumí, leda opět rozdávat

peníze, které nemá. Tím roste inflace, takže se nic víc nekoupí. A hlavně také ANO nebude pomáhat proto, že nechce. Už má předvolební kampaň pro svého předsedu, aby byl aspoň prezidentem.

Abych nekřivdil, přiznám, že nevím, jestli o nějaké pomoci mluvila druhá menší opoziční strana, Okamurova SPD. Možná něco v tom smyslu, že bude konstruktivní opozicí také zmínila. Ale kdo by tam mohl být nějakým stínovým ministrem? Nebo aspoň podnětným diskutérem, když ani s jejich předsedou není vůbec o čem. Leda jej nechat vždy vymluvit a už se na nic neptat.

Nová vláda má smůlu. Spoustu práce a žádná konstruktivní pomoc.

Vladimír Roškot

F E J E T O N

Odstartovalo fotbalové jaro, tak ať začíná s úsměvem

O uplynulém víkendu vstoupili do jarní části fotbalové sezóny také hráči A týmu sedlcanského Tatranu, kteří se budou snažit uhájit příslušnost ke čtvrté nejvyšší soutěži v republice, k divizi. Nebudou to mít nijak lehké, ale všichni opravdoví fandové věří, že se jim to povede.

Když jsem na toto téma diskutoval s jedním známým, mimo jiné jsme si vyprávěli zážitky kolem „kulatého nesmyslu“ z dávnych let. Známy mě zasklil jedním z nich. Odpověděl totiž na moji vzpomínku, když jsem mu vyprávěl, jak v polovině sedmdesátých let, když mi bylo dvádnáct, vzal tatínek jednoho mého kamaráda na Letnou

na Spartu. Kamarád naší partě potom vyprávěl zážitky ze stadionu a my jsme na něho koukali s otevřenou pusou. Nutno dodat, že jsem bydlel ve Slezsku v Krnově a podívat se na prvoligový fotbal do hlavního města pro nás kluky bylo to samé, jako se dostat na exotickou dovolenou.

Známy, mimochodem také Moravák, mi vylíčil, jak ve svých osmnácti letech začal pracovat v Praze, a jeho šéf mu nabídl, zda by s ním chtěl jít na fotbal. Taky na Spartu, která hrála derby se Slavíi. „A tak jsem šel,“ zavzpomínal. „Když jsme se blížili ke stadionu, všiml jsem si, jak mému vedoucímu zpod bundy vykukuje spartánská šála. „No

jo, spartán,“ řekl jsem si, ale najednou jsem se zděsil. Z druhé části bundy mu vykukla šála slávistická. Můj šéf měl pod bundou šály dvou největších odvětvích fotbalových rivalů, což dosud na jednom fanouškově asi nikdo nikdy neviděl. Copak někdo na světě může být zároveň spartán i slávista?“ A proto se svého šéfa zeptal, co to má znamenat. Šéf jako starý lišák mrkl a odpověděl: „Mně je to srdečně jedno, kdo vyhraje, já nefandím nikomu. Ale rád chodím na fotbal. Jenomže copak teď můžu vědět, jestli budeme sedět mezi hordou slávistů nebo spartánů? Mám na fotbale rád svůj kld...“

David Myslikovjan

Z A M Y Š L E N Í

Letitý horký brambor

Jen nemnoho statečných Čechoslováků bránilo v minulosti naši svobodu a demokracii. Když jsme byli ovládnuti cizí mocí, ještě se u nás našli její pomocníci – kolaboranti. Často i aktivnější než si ta moc představovala.

Proto mě fascinuje boj Ukrajinců, kteří dobře vědí lépe než kdo jiný, jakou má Rusko převahu ve své téměř milionové armádě. Ale zřejmě po anexi Krymu a bojích se separatisty na východě už toho měli dost. A dobře vědí, oč jim nyní jde, s kým chtějí spolupracovat.

O některých hrdinech v naší historii není sporu. Např. Jan Kubiš a Jozef Gabčík zabili Heydricha. Jsou nespornými hrdiny, byť někdo nesměle namítne, co to přineslo našim občanům potom.

Naopak takový občas diskutovaný horký brambor – zda jde o statečné hrdiny – jsou bratři Mašinové. Neměli totiž stejného nepřítele. Nebojovali proti fašistům, ale proti komunistům, kteří rozpoutali teror vůči svým spoluobčanům. Bojovali proti další totalitě likvidující demokracii. Jejich otce – nesporného hrdinu – popravili fašisté již v roce 1942.

Dva synové, Ctírad a Josef, měli jeho výchovu. Ponětí o lásce k vlasti až po nasazení života, za demokratické uspořádání státu. Po únoru v roce 1948 jim proto nikdo nemusel vysvětlovat, kam nás vede Gottwaldova prolhaná politika a krutá stalinská diktatura. Na to se nemohli jen nečinně dívat. Zvěsti o akcích jejich šestičlenné skupiny probouze-ly naději na zvrát, pokud je budou následovat další dostatečné síly. Naivní přání. Rozprávění o těch nadějích si pamatuji z dětství.

Za Mašiny zůstalo několik mrtvých, když potřebovali zbraně a peníze. Šlo jim stále o život. Někdo řekne – sprostí vrazi. Někdo – stateční odpůrci zločinného režimu. Když hrozilo dopadení, prostrřili se ještě s Milanem Paumerem do západního Berlína. Kdo si myslí, že vraždili jen kvůli útěku na západ, jde o zkreslení. Bojovali o svůj život. Dopadení tři partáci byli v roce 1955 popraveni.

Naznačuji, že u nás to máme s hrdiny těžké. Rádi bychom nějaké měli, ale když oni někteří válčili s krutými nepřáteli domácími. A to se zatím tak necení.

Vladimír Roškot

Pohodáři v kurníku

„Kokokoko kolego, tak už nebruč. Vidiš, že ve dvou se to lépe snáší...“ Foto: Dana Řondíková

